

انترناسیونال

۲۸۷

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-communist Party of Iran

جمعه ۲۳ اسفند ۱۳۸۷، ۱۳ مارس ۲۰۰۹

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416

anternasional@yahoo.com

سرمدیبر: محسن ابراهیمی

زننده باد
۸ مارس،
روز جهانی
زن

امسال، ۸ مارس

به خانه های مردم رفت!

مصاحبه با حمید تقوایی در مورد فعالیتهای حزب در ۸ مارس، جنبش آزادی زن و نقش نیروهای اسلامی و ناسیونالیستی در قبال مسئله زن

حجاب، پرچم اسلام سیاسی و سمبل بردگی و اسارت زنان را به آتش بکشید!

محسن ابراهیمی: حمید تقوایی، هشت مارس را پشت سر گذاشتیم و با اینکه جمهوری اسلامی تمام تلاش خود را بکار بست تا نگذارد این روز در ایران برگزار شود، هشت مارس بطور وسیعی بزرگ داشته شد. این روشن است که جمهوری اسلامی از هشت مارس بعنوان یک روز ضد حکومت اسلامی هراس دارد. این حکومت تمام تلاش و توان خود را بکار گرفت تا اجازه ندهد زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب، این روز را برگزار کنند و با اینحال، علیرغم تمام این تلاشها، هشت مارس در شهرهای مختلف ایران، برگزار شد و در برخی دانشگاه ها شعراهایی از جمله "گرامی باد هشت مارس، روز جهانی زن" و "زننده باد آزادی زن، مرگ بر دیکتاتور" (شعاری که دانشجویان در دانشکده صنعتی اصفهان

نوشتند) سر داده شد. در تهران (تا جایی که اطلاع داریم در منطقه گیشا) برخی زنان حجاب ها را برداشته و به رقص و پایکوبی پرداخته اند. در سنندج، یک قطعه نامه پیشرو و مترقی صادر شد و در کل، هشت مارس، علیرغم تلاشهای مذبوحانه جمهوری اسلامی برگزار شد. ارزیابی شما از هشت مارس امسال در مقایسه با سالهای قبل چیست؟

حمید تقوایی: هشت مارس امسال

صفحه ۲

رژیم اسلامی باید در همه جهان منزوی شود

بزرگداشت روز جهانی زن در ۲۰ شهر جهان
گفتگو با حسن صالحی عضو کمیته تشکیلات خارج حزب
و یکی از مسئولین سازماندهی ۸ مارس در خارج از کشور

حسن صالحی

صفحه ۷

تظاهرات لندن، اخطار ما به اسلام سیاسی و مماشات دولت انگلیس!

گفتگو با مریم نمازی

صفحه ۸

افق و سیاست دو جنبش در قبال ۸ مارس و مسئله زن در ایران!

مهرنوش موسوی

صفحه ۹

علیه فلاکت به میدان بیایید!

حداقل دستمزد نباید کمتر از یک میلیون باشد!

صفحه ۱۷

چهارشنبه سوری

روز شادی مردم و روز

برگرفتن حجاب

و در هم شکستن آپارتاید

جنسی است

صفحه ۱۹

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ مصاحبه با حمید تقوایی

بیش از سالهای گذشته از یک مضمون چپ و رادیکال برخوردار بود. قبل از هر چیز لازمست این را یادآوری کنم که نفس اینکه هشت مارس بعنوان روز زن، روز جهانی زن، در ایران تثبیت شده و بزرگ داشته می شود خود دستاوردی است که آسان بدست نیامده است. این پیروزی، نتیجه مبارزه ای بود میان جنبش های مختلف اجتماعی که هر کدام، روز ویژه خودش را بعنوان روز زن اعلام می کرد و تلاش داشت آنرا به کرسی بنشاند. حکومت تلاش کرد روز تولد فاطمه زهرا را بعنوان روز زن معرفی کند و جریانات ملی - اسلامی خارج از حکومت هم از آن استقبال می کردند و از آنطرف هم، جنبش سلطنت طلب روز رضای هفده دی را بعنوان روز آزادی زن اعلام می کرد و قصد داشت روز زن را در پرچم شیر و خورشید نشان بپیچد و به نفع خودش مصادره کند.

در مقابل این جریانات، جنبش واقعا آزادیخواهانه و رادیکال چپ قرار داشت که روز هشت مارس را (که اساسا ریشه و منشأ چپ و کارگری دارد) بعنوان روز جهانی زن اعلام کرد و پرچمش را بالا برد. جنبش چپ و رادیکال سوسیالیستی در این تقابل پیروز شد و هم اکنون، روز هشتم مارس، روز بلامنزاع زن در ایران است.

امروز هشت مارس به حکومت تحمیل شده است و جریان هائی مثل ملی - اسلامیون، سلطنت طلب ها و غیره هم به این روز تن داده و بطور دفاکتو و عملی قبول کرده اند که روز هشت مارس، روز جهانی زن است. این، دستاوردی است که سالهاست بدست آمده اما امسال جنبش آزادی زن یک گام از این فراتر رفت. هشت مارس امسال با اعتراض به حجاب، آپارتاید جنسی و حکومت اسلامی بزرگ داشته شد. گزارشاتی که به حزب و به کانال جدید رسیده است، حاکی است که جمع های زیادی از مردم در شهرهای مختلف این روز را گرمی داشته و اعتراض خودشان را به وضعیت زنان در جامعه اعلام کرده اند. اطلاعاتیه های زیادی پخش شده است. شعارهای زیادی بر در و دیوار نقش بسته که توجه به چند مورد از آنها نشان می دهد که مردم با شعار "لغو

جمهوری اسلامی، سمبل و نماد قدرت و هویتش است و هر اندازه، جنبشی که خود حکومتی ها به آن می گویند "جنبش بد حجابی"، رشد کند و شیوع پیدا کند، به همان اندازه هم، رژیم از نظر سیاسی تضعیف شده و به چالش کشیده شده است. درست همانطور که شادی کردن هم، یک حرکت سیاسی در آن جامعه است. کافی است جوان ها به خیابانها آمده، برقصند یا موزیک با صدای بلند پخش کنند و یا دختر و پسر دست همدیگر را بگیرند تا جمهوری اسلامی، بدستی، احساس کند که آخر عمرش فرا رسیده است و مردم بپا خاسته اند تا سرنگونش کنند. شادی، امری است سیاسی. بی حجابی و حتی بدحجابی امری است سیاسی و هر نوع احقاق حقوق زنان و در هم شکستن عملی این آپارتاید و جداسازی جنسیتی که در اتوبوسها، مترو، میادین ورزشی، کلاسهای درس، ادارات و کارخانجات و حتی در میهمانیهای خصوصی، خود را بر زندگی مردم تحمیل کرده است، بطریق اولی، حرکتی سیاسی بر علیه حکومت است. بنابراین، مسئله بی حقوقی زن در ایران، فقط یک مسئله مربوط به امور حقوقی و مدنی یا خاص نیمی از شهروندان جامعه نیست. امری است سیاسی که حیات و ممات جمهوری اسلامی، تا حد زیادی به آن گره خورده است. شما می توانید مطمئن باشید آن روزی که زنان بتوانند حجاب را بردارند، دو هفته بیشتر طول نخواهد کشید که جمهوری اسلامی سقوط خواهد کرد. هم خود حکومت این را می داند و هم خود مردم.

آزما که مانورهای باصطلاح امنیتی ناجا را در خیابانها براه انداختند، امام جمعه مشهد در سخنان خودش گفت که مسئله بدحجابی، بسیار با اهمیت تر از وجود اعتیاد در جامعه است و بدحجابی "امنیت مملکت" را بخاطر می اندازد و اضافه کرد که یک علت راه اندازی مانور ناجا مقابله با بدحجابی بوده است. این نکته را خود مقامات حکومت به زبانهای مختلف اعلام کرده اند و این خود شاهد دیگری است بر اینکه جنبش آزادی زن، یک بخش تعیین کننده از جنبش سرنگونی طلبانه و انقلابی مردم علیه جمهوری اسلامی است.

محسن ابراهیمی: اجازه بدهید این سوال را از زاویه دیگری هم بررسی کنیم. با توضیحات شما، این نکته روشن است که چرا جمهوری اسلامی از هشت مارس هراس دارد و با تمام قوا در مقابل آن می ایستد. شما در صحبت هایتان به سه جنبش اساسی ناسیونالیستی و سلطنت طلب های پرو غربی، ملی اسلامی و در نهایت جنبش کمونیسم کارگری اشاره کردید و اینکه هر کدام از این جنبش ها حساسیت ها و دغدغه های خودشان را در ارتباط با روز جهانی زن دارند. همانطور که اشاره کردید، جنبش های غیر چپ و غیر کمونیسم کارگری، تلاش دارند روز دیگری را بعنوان روز جهانی زن مطرح کنند که تا کنون موفق نشده اند. این نیروها، به هشت مارس حساسیت دارند و نمی خواهند این روز بعنوان روز جهانی زن و در واقع - بخاطر ریشه و اساس چپ و کمونیستی هشت مارس - دخالت زن در سیاست و امور اجتماعی تلقی شود. با اینحال، همانطور که گفتید این جنبش ها هم بالاخره به این روز گردن نهاده اند و در تلویزیون ها و سایت هایشان در مورد آن سخن گفتند. سرلشکر پاسداری در تلویزیون کانال یک سلطنت طلبان این موضوع را (همانطور که گفتید) در پرچم تاریخ دو هزار و پانصد ساله و پرچم سه رنگ می پیچد و می گوید اگر شما داستان "رومنو و ژولیت" را نگاه کنید، می بینید از عشق ایرانی و حافظ الهام گرفته است و از این نوع خزعبلات و در این میان، تنها چیزی که به آن اشاره نمی شود، این است که جنبش زنان چه نقشی می تواند در جنبش سرنگونی طلبانه و آزادیخواهانه مردم ایران داشته باشد. سوال من این است که تلقی جنبش ناسیونالیستی از هشت مارس و روز جهانی زن چه می تواند باشد و نقد شما به این نوع تلقی چیست؟

حمید تقوایی: برای جنبش ناسیونالیستی، مسئله زن تابعی است از ایرانی گری ای که نمایندگی می کند و از تلاشی که برای بازگشت بدوران ماقبل جمهوری اسلامی دارد. استراتژی سیاسی و اساس فعالیتهای ناسیونالیستها بر این مبنا است که گویا جامعه در زمان پهلوی ها گلستان بوده و کل مردم و ار جمله زنان هیچ مسئله ای

نداشتند، آزاد بودند و غیره. کوششی هم که میکردند تا روز رضا خانی هفده دی را به روز زن تبدیل کنند، از همینجا ناشی می شد. حقوق زن را مستقیماً به ایرانی گری، اخلاق ایرانی و "نجابت زن ایرانی" و غیره وصل می کنند و در نهایت آب و خاک و پرچم سه رنگ را هم وارد قضیه می کنند.

این، یک جنبه از برخورد ناسیونالیستها به مساله زن است. جنبه دیگر اینکه به مذهب یعنی مهم ترین عاملی که در جامعه امروز ایران زنان را در اسارت و بردگی نگاه داشته است نمی پردازند و نقد و اعتراض چندانی به ارتجاع مذهبی در قبال زنان ندارند. حداکثر به چند آخوند ارتجاعی و قشری حمله می کنند آنهم برای اینکه یک عده آخوند دیگر را بعنوان روحانیت خوب، مطلوب و وطن پرست به مردم بفروشدند. عبارات دیگر ناسیونالیسم در مورد مسئله زن هم (مثل سایر مسائل سیاسی و اجتماعی) نه مسئله را بطور عمیق می شکافد و نقد می کند و نه - آنجایی که می خواهد راه حل ارائه دهد - ذره ای آزادیخواهی و انسانیت می تواند در راه حلش پیدا کنید. نقطه عزیمت ناسیونالیستها هويت ملی است و نه هويت انسانی. همانطور که مدعییند اولین بیانیه حقوق بشر را کوروش کبیر نوشته! به همان سبب هم حقوق زن را به نژاد و ملت و تاریخ باستانی ایرانی میچسبانند. حقوقی که گویا در جامعه قبل از جمهوری اسلامی، کاملاً رعایت می شد و اگر به دوره شاهنشاهی برگردیم، همه چیز حل می شود.

اما مساله زنان، هم در دوره شاهنشاهی و هم بخصوص در جمهوری اسلامی نفی هويت انسانی زنان است. اسلام اساساً زن را انسان بحساب نمیآورد اما "راه حل" ملی مساله زن نیز خود نوع دیگری از نفی هويت انسانی زن است.

دقیقا به همین دلیل برای جنبش آزادی زن ناسیونالیسم جزئی از صورت مساله است و نه راه حل. بنیید مساله اینست که در جمهوری اسلامی که نیمی از شهروندان جامعه اساساً بعنوان انسان برسیمت شناخته نمی شوند. در قوانین، در فرهنگ رسمی و در روابط و

از صفحه ۲ مصاحبه با حمید تقوایی

مناسباتی که دولت پاسدار آنهاست، زن، بطور رسمی، قانونی و علنی، برده جنسی مرد محسوب می شود. از قوانین صیغه بگیرید تا تجاوز اسلامی به دختر نه ساله تحت عنوان ازدواج شرعی تا بساط فحشای رسمی که تحت نام صیغه موقت در جامعه براه انداخته اند و تا سلب حق طلاق از زنان و غیره. در تمام این موارد، دیگر قضیه فقط تبعیض نیست، بلکه تحقیر و توهین زن، برخورد به زن بعنوان کالای جنسی، و نفی هویت انسانی زنان است. حکومت، رسماً و قانوناً، پنجاه درصد شهروندان آن جامعه را، بعنوان برده جنسی مردان محسوب می کند و اگر هم، تن به این قوانین ندهند، آنزمان، با سنگسار، شلاق و اسید بسراغشان می رود. تنها با پرچم دفاع از حقوق انسانی زن میتوان به جنگ این عفریت رفت. و در این جنگ ناسیونالیسم، با ایرانی گری و غیرت و ناموس پرستی آریائی و باستانی اش در کنار عفریت جمهوری اسلامی قرار میگیرد.

بنظر من، حق زن، برابری زن، دفاع از آزادی و هویت انسانی زن، امری انسانی است که نمیتوان آنرا در ایدئولوژی مذهبی، ناسیونالیستی و قومی یا نژادی پیچید. از حقوق زن باید دفاع کرد به این دلیل که انسان است و جامعه انسانی اساساً یعنی جامعه زن و مرد هم ارز و برابر با یکدیگر. اینکه ما به آپارتاید جنسی یا جداسازی جنسیتی حمله می کنیم، دقیقاً به این خاطر است که اساساً آپارتاید جنسی، هویت انسانی یک جامعه را زیر سوال می برد. آپارتاید جنسی در ایران، فقط این نیست که اجازه نمی دهد زن و مرد در ورزشگاه ها، مدارس، اتوبوس ها و مجامع عمومی در کنار هم بنشینند. مسئله این است که زن مثل یک جذامی، بعنوان منبع فساد، بعنوان یک کالای جنسی که گویا اگر در جمع مردان باشد، با خودش فساد می آورد، باعث گمراهی جنسی در مردان میشود و از این نوع خزعبلاتی که در مغزهای بیمار این آخوندهای حاکم وجود دارد، در نظر گرفته می شود. آپارتاید جنسی به تمام معنا یعنی همین مناسباتی که

جمهوری اسلامی برقرار کرده است. همانطور که سیاه پوستان در آفریقای جنوبی نژاد پست محسوب می شدند و از بسیاری حقوق بی بهره بودند، از جامعه سفیدها دور نگاه داشته می شدند تا باصطلاح انسجام، حرمت و امنیت سفیدپوستها حفظ شود و اگر سیاه پوستی به جمع سفید پوستان می رفت یا در مدرسه سفیدها مشغول تحصیل می شد، توهین و تحقیری نسبت به سفیدها حساب می آمد، همین وضعیت در جمهوری اسلامی هم نسبت به زنان در جریان است. وقتی زن در فعالیتی شرکت داشته باشد، گویا حرمت آن فعالیت پایین می آید. اگر زن در کنار مردان در امری شرکت داشته باشد، گویا جایگاه و حرمت مردانه شان را از دست می دهند. در جمهوری اسلامی، زن از چنین موقعیتی برخوردار است. خوب، چه کسی و کدام نیروی، این مسئله را با همین اندازه از ابعاد واقعیت و فاجعه آمیز و ضد انسانی بودنش مطرح می کند. کمونیسم کارگری، جنبش کارگری و جنبش سوسیالیستی و چپ. بقیه نیروها، از نیروهای دوم خردادی گرفته تا سلطنت طلب ها و تلویریونهای لوس آنجلسی و غیره همانطور که گفتم مانعی بر سر راه آزادی زن هستند. ملی اسلامیون که خود فرق ماهوی با مرتجعین حاکم ندارند و ناسیونالیستهای از تخت افتاده هم تمامشان حق زن را در یک پرچم سه رنگ می پیچند، یک مهر کوروش و داریوش هم به آن می زنند، یک نوستالژی بازگشت به دوران ماقبل جمهوری اسلامی هم ضمیمه اش می کنند و می خواهند این را در بازار مکاره سیاست ایران، تحت عنوان حقوق زن، بفروشند. درست است که در دوره جمهوری اسلامی، ظلم و تحقیر، فرودستی و توهینی که در حق زنان اعمال شده است، کاملاً بی سابقه است اما، این به هیچ وجه باعث نمی شود که زنان - و اساساً کل جامعه - بخواند به نیروهایی رجوع کند که فقط ذره ای از حقوق زن را آنهم با هزار تبصره و حجب و حیای ایرانیگری و غیره، بزنان وعده میدهند. اگر جمهوری اسلامی دارد از حجب مذهبی - اسلامی و یا ناموس پرستی مذهبی

مردم صحبت می کند، سلطنت طلبان هم، هر زمان که می خواهند از زن صحبت کنند، یک جمله در میان، از حجب و حیای دختر ایرانی، فرهنگ ایرانی، غیرت ایرانی و غیره می گویند. زنان مبارزه نمی کنند برای اینکه از چاله دربیایند و به چاه بیفتند. زنان و کل آزادیخواهان در جامعه، دارند مبارزه می کنند برای اینکه زن بعنوان انسان در جامعه برسمیت شناخته شود و کاملاً، بدون هیچ قید و شرطی، حقوق برابر و انسانی اش مورد احترام قرار گیرد.

این، یک جنبش بیداری، آگاهی و بسیج عمومی زنان برای رسیدن به حقوقی است که هیچگاه از آن برخوردار نبوده اند. اگر جمهوری اسلامی، سمبل بدترین نوع تحقیر و توهین به زنان - حداقل - در تاریخ معاصر است - که همینطور هم هست - آنوقت، فقط "تمام آزادی" می تواند جواب اینرا بدهد. جامعه مجبور نیست از میان بد و بدتر، از بین بدتر اسلامی و بد ناسیونالیستی، بد ناسیونالیستی را انتخاب کند. زنان می توانند دیگر تن به هیچ نوع بردگی، فرودستی و تحقیر ندهند. چه در نوع ناسیونالیستی اش و چه در نوع مذهبی اش.

محسن ابراهیمی: درست یک هفته بعد از انقلاب پنجاه و هفت، زنان در ابعاد بسیار گسترده ای به خیابان آمدند و در مقابل احکام ضد زن خمینی دست به تظاهرات زدند و شعارهای مهمی را مطرح کردند. از جمله آن شعارها یکی این بود که "حقوق زن، نه شرقی، نه غربی، جهانی است" که عملاً در نقطه مقابل شعار خود رژیم یعنی "نه شرقی، نه غربی، جمهوری اسلامی" قرار داشت. زنان در همان زمان این شعار را سردادند. بنظر شما، پیام و معنای سیاسی، اجتماعی و تاریخی این شعار برای جنبش برابری طلبانه و آزادیخواهانه زنان چیست؟

حمید تقوایی: این شعار، شعاری کاملاً چپ، رادیکال و آزادیخواهانه است. وقتی از چپ رادیکال سخن می گویم، منظورم چپ در معنای سنتی اش نیست. مقصودم چپ کارگری است. چپ در معنای کمونیسم کارگری اش. آنزمان شعارهای متنوعی سر داده شد اما یکی از آنها همین بود که گفتید: "حقوق زن، نه شرقی، نه غربی،

جهانی". این شعار، همانطور که شما هم اشاره کردید، کاملاً در نقطه مقابل و در ضدیت با شعار "نه شرقی، نه غربی، جمهوری اسلامی" بود که جمهوری اسلامی در زمانیکه بقدرت رسید، آن را بعنوان شعار کلیدی خودش علم کرد. زنان در مقابل این شعار به میدان آمدند و گفتند حقوق زن، نه شرقی، نه غربی، انسانی و جهانی است.

وقتی بر متن شرایط امروز این شعار را ارزیابی میکنیم متوجه میشویم که اهمیت آن از کاربرد و معنی سیاسی اش در آن مقطع بسیار فراتر می رود. این شعار، فقط جنبه ضد حکومتی نداشت بلکه یک شعار برجسته ضد ناسیونالیستی، و ضد جنبش ملی - اسلامی نیز بود. شعار حقوق زن جهانی است، در واقع از همان زمان اعلام می کند که آزادی و حقوق و حرمت و هویت انسانی زن نه هیچ ربطی به مذهب و اسلام دارد و نه به آب و خاک و وطن و تاریخ باستانی و غیره. زنان در برابر ارتجاع اسلامی تازه بقدرت رسیده به ایران و ایرانیت عقب ننشستند بلکه بر حقوق جهانشمول زنان، حقوقی که ماورای مرز و مذهب، محل تولد، تابوهای ملی - اسلامی، قبیله ای و عشیرتی و نژادی قرار دارد، تأکید کردند و گفتند حقوق زن، جهانی است.

میتوان اینطور گفت که جنبش وسیع زنان در هشت مارس پنجاه و هفت اولین بروز اجتماعی و وسیع کمونیسم کارگری (کمونیسمی که ما پرچمش را بلند کرده ایم و محصولش حزب کمونیست کارگری است) در ایران بود. این حرکت نه تنها جمهوری اسلامی بلکه کل نظام مردسالارانه سرمایه داری را با تمام فرهنگ ارتجاعی و تبیین های عقب مانده ناسیونالیستی و شاهنشاهی و مذهبی و شرقرده و سنتی و باستانی و اخلاقی و ناموسی و غیره و غیره اش به چالش کشد و عملاً از یک موضع رادیکال و چپ در برابر همه این عقب ماندگیها ایستاد.

یک شعار مردم در هشت مارس پنجاه و هفت این بود که "ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم" و در واقع با این شعار مردم عملاً اعلام کردند که این حکومت تازه بقدرت رسیده، دارد جامعه را به عقب برمی گرداند. زنان به خیابان

ریختند و فریاد زدند که "آزادی زن، معیار آزادی جامعه" است. تمام این شعارها، شعارهایی کاملاً سوسیالیستی و چپ بودند و این بروز دیگری از پیشگامی رادیکالیسم سوسیالیستی در جنبش آزادی زن است. همانطور که بالاتر اشاره کردم اساساً جنبش جهانی زن بسیار به جنبش چپ و سوسیالیستی مدیون است. خود روز هشت مارس، روز اعتراض کارگران زن نساجی در آمریکا است. ریشه اش آنجاست و کمونیست ها در انترناسیونال دوم، این روز را بعنوان روز جهانی زن اعلام کردند و بنا براین تصادفی نیست که وقتی در اولین هشت مارس در جمهوری اسلامی خمینی به خودش جرأت داد که بگوید زنان باید حجاب اسلامی داشته باشند، ده ها هزار زن به خیابانها آمدند و این شعارهای رادیکال و چپ را مطرح کردند. به این اعتبار، این، نخستین بروز جنبش سوسیالیستی در یک مقیاس بسیار وسیع اجتماعی و یک مسئله مهم در آن جامعه در ارتباط با مسئله زنان بود. جنبش آزادی زن بموازات تثبیت حکومت اسلامی و تشدید ضدیت آن با حقوق انسانی زن اهمیت و ثقل بیشتری پیدا کرد. جمهوری اسلامی مدام تبعیضات و بیحقوقی های بیشتری را به زنان تحمیل کرد، به عقب مانده ترین توهینها و تحقیرها و بیحرمتیها نسبت به زنان جنبه دولتی و قانونی داد، جنایاتی نظیر سنگسار کردن و به شلاق بستن و اسید پاشیدن به روی زنان و تجاوز به دختران نه ساله و فحشای اسلامی را در جامعه رواج داد اما جامعه، توده زنان و مردان آزادیخواه هیچگاه به این توحش تمکین نکرد و تسلیم نشد.

زنان در هشت مارس پنجاه و هفت اعلام کردند آزادی زن معیار آزادی جامعه است و امروز مبارزه برای آزادی زن یک رکن مهم و تعیین کننده مبارزه کل مردم برای رهایی از شر جمهوری اسلامی است.

هشت مارس سال پنجاه و هفت، نه تنها برای جنبش زنان ایران بلکه - در کل - برای جنبش چپ کارگری در ایران، یک نقطه عطف به حساب می آید و جایگاه مهمی در تاریخ مبارزات جنبش کمونیست کارگری در ایران دارد.

از صفحه ۳ مصاحبه با حمید تقوایی

در آن دوره چه غیر کارگری مخالف این حرکت اعتراضی زنان بود. بسیاری از نیروهای چپ سنتی در آن دوره، اعلام کردند این تظاهرات زنان شمال شهری است. گفتند مسئله حجاب، مسئله مهمی نیست. قوانین و مواضع ضد زن جمهوری اسلامی را به ضد آمریکایی گری می بخشیدند و رسماً و صریحاً، خمینی را نماینده انقلاب مردم قلمداد می کردند و به همین دلیل، مقاومت زنان را در برابر این ارتجاعی که تازه سر بلند کرده و بر جامعه حاکم شده بود، تأیید نمی کردند. آنرا تظاهرات زنان مرفه شمال شهری می دانستند که قابل حمایت نیست.

اما ما از همان زمان در تشکیلات اتحاد مبارزان کمونیست، یعنی جریانی که بعدها در ادامه اش حزب کمونیست و حزب کمونیست کارگری تشکیل شد، با تمام قوا از این مبارزه دفاع کردیم. از آزادی بی قید و شرط و از برابری زن و مرد دفاع کردیم. برای ما روشن بود که جنبش آزادی زن، یک جنبش مهم و تعیین کننده در دوره سلطه جمهوری اسلامی خواهد بود. و امروز، شما ادامه آن حرکت را در حزب کمونیست کارگری می بینید با این شعار که "حجاب ها را کنار بگذارید". با شعار "لغو آپارتاید جنسی". نه تنها این شعارهای اعتراضی بلکه اساساً آن خواست ها، آرمان ها و جهت گیری ها که در هشت مارس پنجاه و هفت در جامعه اعلام شد و آن حرکت توده ای و باشکوه را بوجود آورد، بعدها توسط این حزب تبیین شد، فرمولبندی شد، شکل برنامه ای بخودش گرفت و در برنامه "یک دنیای بهتر" بعنوان حقوق پایه ای زنان، بشکل روشن و صریح نوشته و اعلام شد. امروز جنبش آزادی زن، برنامه خودش را دارد. حزب و پرچم خودش را دارد و پرچم و برنامه و حزب کمونیسم کارگری، این جنبش را نمایندگی می کند.

محسن ابراهیمی: حمید تقوایی، آزادی زنان در ایران در گرو چیست؟ رسیدن به جامعه ای که در آن، تمام انسانها - از زن و مرد - در آزادی، رفاه، برابری، آسایش و امنیت زندگی کنند، در گرو چیست؟ بطور

مشخص تر، آزادی کامل زنان و برابری آنها با مردان، در گرو چیست؟
حمید تقوایی: این مسئله در قدم اول و در ایران، در گرو این است که مذهب از جامعه جaro شود. از دولت، از قوانین آموزش و پرورش و از همه شئون زندگی اجتماعی و حتی خصوصی مردم، مذهب، امروزه حتی در جشن ها و مراسم عزا و عروسی مردم هم مدعی است و در اتاقهای خواب مردم هم حضور خود را اعلام می کند و به همین دلیل، این یک گره و مانع اساسی بر سر راه آزادی زن در ایران است. تا زمانی که اسلامیون در حکومت هستند، تا زمانی که ایدئولوژی اسلامی و قوانین شرعی قصاص در جامعه حاکم باشد و این جانیان اسلامی بر سر کار باشند و اینها جامعه را بگردانند، نه تنها رهائی کامل زن، بلکه آزادی حتی در همان معنایی که مثلاً در فرانسه وجود دارد هم، خواب و خیالی بیش نخواهد بود. جامعه ای می تواند حتی از حقوق و آزادی زن صحبت کند که در قدم اول توانسته باشد مذهب را در سوراخ کرده، عقب رانده و دستش را از دخالت در شئون اجتماعی و سیاسی کل جامعه کوتاه کرده باشد. فقط هم مذهب اسلام نیست. تمام مذاهب، از مسیحیت و یهودیت تا اسلام، کاملاً مردسالارانه و ضد زن هستند و هر کجا که در حکومت بوده اند، همان بلایی را بر سر مردم آورده اند که امروز جمهوری اسلامی بر سر آن جامعه می آورد. تمام طول تاریخ شاهدهی بر این مدعاست. تفاوت در این است که در جوامع غربی مذهب را کوبیدند، عقب راندند، دست و پایش را قطع کردند ولی در ایران، هنوز در صدر حکومت است و دقیقاً به همین علت، ممکن نیست که بتوان در مورد آزادی و رهائی زن صحبت کرد و علیه مذهب مبارزه نکرد. نمی شود مانند "کمینیسم اسلامی" یا دو خردایه های مدعی دفاع از حقوق زن از آزادی زن دم زد اما به مذهب تعرض نکرد. جنبشی که برای آزادی زن به امثال آیت الله صاعی دخیل مینماید، جنبشی که تمام تلاشش اینست که قرائت های طرفدار زن از قرآن بیرون بکشد،

جنبشی که برای آزادی زن به حضرت عباس و آش نذری و سایر مظاهر اسلامی متوسل می شود، خود مانعی بر سر راه آزادی زن است و در هر قدمش زنجیر دیگری بر پای زنان اضافه می کند. اتفاقی نیست که این جنبش، با تمامی "قرائتهای امروزی" اش از اسلام، حتی یک کلمه علیه حجاب و سنگسار و قوانین شرعی ضد زن بزبان نیامد. "کمینیسم" نوع دو خردادی هیچ ربطی به جنبش آزادی و خلاصی زن ندارد. جنبشی است برای حفظ جمهوری اسلامی با یک لباس و ظاهر زنانه.

نه جنبش دوم خرداد، نه اسلامیون و نه سلطنت طلب ها (که مسئله زن را در پرچم سه رنگ می پیچند)، هیچکدام، نمی توانند حقوق زنان را در آن جامعه متحقق سازند. اولین مانع اساسی، یک مانع سیاسی یعنی حکومت جمهوری اسلامی و تفوق مذهب در دولت، آموزش و پرورش و شئون زندگی اجتماعی و حتی خصوصی مردم است. باید دست مذهب را قطع کرد. باید آن را از جامعه جaro کرد تا اساساً این امکان وجود داشته باشد که بتوان از آزادی زن حرفی بمیان آورد. این، شرط لازم است. این، اولین مانع است و باید هدف تمام آزادیخواهان این باشد که در درجه اول جمهوری اسلامی را کنار بزنند. اما این تمام قضیه نیست. اگر قرار است زن بطور واقعی به آزادی و برابری برسد (به نحوی که حتی کشورهای باصطلاح متمن و پیشرفته جهان هم هنوز به آن نرسیده اند) باید کلیت این نظامی را که بردگی زن برایش منافع اقتصادی بدنال دارد، زیر و رو کرد. یعنی نظام سرمایه داری را. هم اکنون، در هیچ کجای دنیا، زن و مرد بطور واقعی و عملی برابر نیستند. حتی در کشورهای صنعتی و کشورهای غربی که بر روی کاغذ مرد و زن را برابر اعلام کرده اند، عملاً و در واقعیت فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی زن هنوز جنس دوم بشمار می رود. همین که بیکاری جامعه را فرا می گیرد و تا می خواهند یک عده را خانه نشین کنند، اولین کسانی که قربانی بیکارسازی های وسیع می شوند، زنان هستند و همین امر در دل این بحران اقتصادی و بیکاری وسیعی که

گریبانشان را گرفته است، درصد زنانی که شغلشان را از دست داده اند، خیلی بیشتر از مردان است. در سراسر دنیا از نظر فرهنگی، زن هنوز جنس ضعیف تر و فرو دست نسبت به مرد است و تبعیض عملی نسبت به زنان را حتی در پیشرفته ترین کشورهای صنعتی امروز هم شاهدیم. در پاسخ به اینکه چرا اینطور است، باید بگویم که سرمایه داری اساساً به این نابرابری نیاز دارد. از دوران باستان مردسالاری در دنیا حاکم بوده است اما جامعه سرمایه داری مضمون و رنگ خودش را به آن داده و از این فرودستی تاریخی زنان سود و منفعت خودش را می برد. مسئله فقط وقتی بصورت ریشه ای حل خواهد شد که تولید اقتصادی برای انسان و انسانیت باشد نه برای سودآوری و انباشت سرمایه. آزادی، زمانی معنا دارد که برابری متحقق شده باشد. زنی که با مرد برابر نباشد، آزاد نیست. همانطور که کارگری که موقعیت زندگی اش صدها درجه از موقعیت زندگی سرمایه دار بدتر و عقب تر است، آزاد نیست. آزادی و برابری دو مفهوم بهم پیوسته اند. این هم در مورد آزادی کارگر صادق است و هم درباره آزادی زن. بنابراین، آن شرط کافی و پایه ای که باید برقرار شود تا زن بطور واقعی رها و آزاد شود (و در نتیجه کل جامعه آزاد شود)، این است که جامعه سرمایه داری و در کل، نظام طبقاتی سرمایه داری در هم کوبیده و کنار زده شود.

اگر بخواهم خلاصه کنم، باید بگویم که در مورد ایران، مانع اساسی، حکومت مذهبی و جمهوری اسلامی است و تا زمانی که مذهب در حکومت باشد، نمی توان از رهائی زن حتی سخنی بمیان آورد. نقطه شروع و پیش شرط هر نوع تحقق و برابری حقوق زن، برقراری یک جامعه سکولار است. جامعه ای که مذهب از آن جaro شده باشد. این، اولین و مهم ترین پیش شرط است و در گام بعدی هم، باید نظام سرمایه داری را درهم کوبید چون تا وقتی تولید اقتصادی با هدف سود و سودآوری سازمان یافته باشد، این تفرقه میان صفوف زن و مرد و این تبعیض نسبت به زنان هم اعمال خواهد شد. اگر امروز می بینیم که جنبش

سوسیالیستی - و بطور مشخص حزب ما - پرچم آزادی و رهائی زن را در دست دارد، به این دلیل است که حزب ما و جنبش ما این راه حل را تا به آخر نمایندگی می کند. شما نمی توانید - بعنوان مثال - دموکراسی نوع آمریکایی بخواهید یا طرفدار انقلاب مخملی یا رژیم پنج باشید و یا بخواهید به دوران شاه بازگردید و در عین حال، مدعی این هم باشید که می خواهید زن را آزاد کنید. در آنصورت، ناگزیر خواهید بود که هزار تبصره و شرط و اما و اگر نظیر "حجب و حیای زن" ایرانی را وارد فرمول آزادی زن بکنید و حتی اگر هم اسلام را کنار بگذارید، باز، ایرانی گری و مفهوم "شیراز ایرانی" و اخلاقیات باستانی را بر دست و پای زنان بیچید. کما اینکه از همین امروز دارند همین کار را می کنند. می خواهم بگویم که این نوع جهتگیریها و "راه حل های" ملی و مذهبی و نیمه ملی - نیمه مذهبی برای مساله زن، در خدمت نظام سرمایه داری قرار دارند و اگر شما علیه تمام این بساط ضد انسانی سرمایه داری نایستید، نمی توانید بگونه ای پیگیر و ریشه ای، منتقد ستم بر زنان باشید.

محسن ابراهیمی: حزب کمونیست کارگری، بخصوص با بهره گیری از کانال جدید، چه در داخل و چه در خارج از کشور، فعالیت های تبلیغی گسترده ای را بمناسبت هشت مارس سازمان داده بود. در خود ایران، حزب توانست روز هشت مارس را بعنوان روز جهانی زن و یک روز مهم سیاسی، چه و برابری طلبانه تثبیت کند. تشکیلات خارج کشور حزب هم، در بیش از بیست شهر جهان، تظاهرات و اعتراضاتی را تدارک دیده و توجه مردم جهان را به اسارت و بردگی زنان در ایران و نیز راه نجات و خلاصی از این وضعیت، جلب نمود. شما بعنوان لیبر حزب کمونیست کارگری، چه انتظاراتی از فعالیت های حزب در همین چند هفته اخیر داشتید؟ چه نقشی را می خواستید ایفا کنید و به چه تصویری رسیدید؟

حمید تقوایی: بنظر من، فعالیت های حزب بمناسبت هشت مارس، چه در داخل و چه در خارج از کشور، بسیار موفقیت آمیز بود و در واقع، یک نمونه و الگوی خوبی بدست داده شد

تلویزیون کانال جدید مستقیماً و ۲۴ ساعته از طریق اینترنت قابل مشاهده است

کانال جدید تلویزیون شما است، تلویزیون همه کسانی که آزادی، برابری و رفاه می خواهند، تلویزیون انسانهای آزادی که برای به زیر کشیدن جمهوری اسلامی مبارزه می کنند و همه کسانی که می خواهند راه سرنگونی حکومت ارتجاعی اسلامی را از زبان کمونیستها بشنوند.

در ادامه پخش منظم و ۲۴ ساعته تلویزیون کانال جدید از طریق ماهواره هات برد، خوشحالیم به اطلاع عموم برسانیم که این کانال در آمریکای شمالی و همه جای دنیا نیز از طریق اینترنت قابل مشاهده خواهد بود. مناسبانه در ایران به دلیل پائین بودن سرعت اینترنت علاقمندان کانال جدید نمی توانند از طریق اینترنت برنامه ها را دنبال کنند.

آدرس اینترنتی کانال جدید را به دوستان و آشنایان خبر دهید. برای وصل شدن به این شبکه به آدرس زیر مراجعه کنید، سپس در قسمت راست از بالا رجیستر را انتخاب کنید و یک ایمیل و پاسورد انتخاب کنید. ایمیل شما باید درست باشد و پاسورد نیز نباید کمتر از ۶ کلمه باشد.

راهنمای عمل:

www.qlwiz.com

Register Now

Live TV

New Channel TV

روابط عمومی تلویزیون کانال جدید

۹ ژوئیه ۲۰۰۸ - ۱۹ تیر ۱۳۸۷

یک دنیای بهتر برنامه حزب را بخوانید و در سطح وسیع توزیع کنید

هشت مارس سال پنجاه و هفت شاهد بودیم. "حقوق زن جهانی است" که آلمان، فقط یک شعار بود، و بطور خود بخود در خیابانهای تهران هزاران زن آن را از ته دل فریاد زدند، امروز، به یمن فعالیت های حزب، به یک جنبش جهانی بدل شده است. حزب ما در خیابانهای ده ها شهر در سراسر جهان، از تهران و سنج و شهریار تا لندن و توکیو و سیدنی و بروکسل در برابر اسلام سیاسی قد علم کرد و از یک موضع رادیکال و انسانی و سوسیالیستی پرچم حقوق جهانی زن را به اهتزاز درآورد.

محسن ابراهیمی: خیلی ممنون و خسته نباشید.

حمید تقوایی: من هم متشکرم.*

ونکوور و کلن و دالاس سازمان دده شد، در ایران شکل نگرفت و اساساً نمی شد هم این انتظار را داشت که اینها هموزن و همسطح همدیگر پیش بروند اما، اتفاقی که افتاد، این بود که هشت مارس بعنوان یک روز بین المللی زن، بعنوان یک روز اعتراض از یک موضع چپ و انسانی بر علیه حکومت اسلامی و ارتجاع مذهبی، در ایران وسیعاً شناخته شد و بنظر من، این یکی از دستاوردهای حزب ما در این دوره بود.

همانطور که اشاره کردم، حزب ما، ادامه آن جنبش آزادیخواهانه زن است که اولین بروز اجتماعی اش را در همان سی سال پیش و در بدو بقدرت رسیدن جمهوری اسلامی (در

جمهوری اسلامی را هر چه بیشتر آشکار ساخت، به لزوم مبارزه با جمهوری اسلامی با پرچم دفاع از حقوق زنان تأکید کرد و شعار "لغو آپارتاید جنسی" را (که شعار قدیمی حزب است و بخصوص در هشت مارس هابطور برجسته ای مطرح میشود) به خیابان ها و میدان مردم برد. این شعار، بر پلاکاردها نقش بست، در قطعنامه ها آورده شد. بسیاری از مردم، همانطور که اشاره کردم، با کانال جدید تماس گرفتند و گفتند ما امسال متوجه شدیم که چنین روزی در بزرگداشت زن وجود دارد. گفتند به استقبال این روز می روند و واقعا به استقبالش رفتند. درست است که حرکتی شبیه حرکتی که در لندن، فرانکفورت، و یا

علیه قوانین شریعه در لندن است که به آن اشاره کردم. حزب ما چند سال قبل در کانادا، زمانی که دولت ایالت اونتاریو میخواست قوانین و دادگاههای اسلامی را رسمیت ببخشد، کمپین موفقی راعلیه این سیاست به پیشبرد و دولت آن کشور را مجبور کرد تا آن طرح را پس بگیرد. ما امیدواریم بتوانیم همین کار را در انگلیس هم صورت دهیم. نمونه دیگر کمپین و مبارزه ما علیه قتل های ناموسی در اروپا است؛ جنایاتی که دولت های غربی در آلمان و اسکاندیناوی با اغماض به آنها نگاه می کنند. همینطور است مبارزه بر علیه حجاب کودکان با این شعار که کودکان مذهب ندارند. تمام این مبارزات حزب در دل اروپا و در مبارزه علیه اسلام سیاسی است که می خواهد در اروپا هم دست و پای خود را دراز کند. امروز فقط در ایران نیست که حجاب پرچم ارتجاع اسلامی است. حجاب، در سراسر جهان به پرچم و سمبل جنبش تروریستی و ضد انسانی اسلام سیاسی تبدیل شده است. ما با این جنبش دست و پنجه نرم می کنیم، همه جا علیه آن دست به افشاکاری می زنیم و در این جنگ، دولت های اروپایی در کنار اسلام سیاسی و در مقابل ما ایستاده اند و ما بر علیه هر دو آنها، ما و تمام سکولاریست ها، زنان و مردان آزادیخواه و طرفدار حقوق پایه ای انسانها در خود آن جوامع.

در هر حال، تا جایی که به بحث ما درباره هشت مارس مربوط می شود، ما توانستیم یک حرکت اعتراضی وسیع را علیه جمهوری اسلامی و علیه کل جنبش اسلام سیاسی در بیش از بیست شهر مهم دنیا سازمان دهیم. و چهره کثیف اسلام سیاسی را (در بی حقوقی گسترده ای که به زنان تحمیل کرده است) به جهانیان نشان دهیم.

در خود ایران هم، فعالین و کادرهای حزب، و همانطور که در ابتدا اشاره کردم، تلویزیون "کانال جدید" نقش فعالی در سازماندهی مراسم هشت مارس ایفا کردند. تلویزیون برنامه های متوالی و متعددی را در رابطه با هشت مارس ترتیب داد، این روز را وسیعاً معرفی کرد، خصلت ضد زن و ضد انسان

که حزب ما باید در روزها و مناسبت ها و کمپین های دیگری در آینده، آن را مدنظر قرار داده و بر اساس آن الگو حرکت خود را سازمان دهد. همانطور که گفتید، ما در بیشتر از ده کشور و بیست شهر جهان، فعالیت های مختلفی را بمناسبت هشت مارس سازمان دادیم. این فعالیت ها از راهپیمایی و تظاهرات گرفته تا تجمعات اعتراضی، برگزاری جلسات سخنرانی و پیکت های مختلف را شامل می شد. اطلاعاتی که حزب به بیش از هفت یا هشت زبان دنیا ترجمه و منتشر شد و در کل، شما می توانید ردیای فعالیت های حزب را از ژاپن و استرالیا گرفته تا دالاس، تورنتو، ونکوور، لندن، استکهلم، گوتنبرگ، لیون، زوریخ و سایر شهرها و کشورها ببینید. در تمام نقاط، حزب مشغول فعالیت و مبارزه بود و در موردی مانند لندن، این روز با یک کمپین وسیع و گسترده بر علیه دادگاههای شریعه و اسلامی (که دولت انگلیس قصد دارد در مورد مهاجرین از کشورهای اسلامزده برقرار کند) همراه بود. روز هشت مارس در لندن، به ابتکار حزب ما یک روز اعتراضی وسیع و گسترده بود که نه فقط ایرانی ها، بلکه بسیاری از نیروهای سکولار و مترقی خود کشور انگلیس با شعارهای بسیار رادیکالی بر علیه قوانین شریعه، در آن شرکت داشتند. این، یک کمپین ادامه دار است که هشت مارس امسال یکی از بروزات موفقی بود. فعالیت هایی که حزب در شهرهای مختلف آلمان به پیش برد نیز همینطور اجتماعی بود و با استقبال نیروها و سازمانهای سکولار و مدافع حقوق زن مواجه شد.

باید اضافه کنم که یک جنبه این فعالیت ها، افشاکاری از جمهوری اسلامی و متوجه ساختن آذهن و انسانهای شریف دنیا نسبت به بی حقوقی زن در جمهوری اسلامی است و جنبه دیگری هم که کاملاً به آن مربوط می شود، افشای نقش ارتجاعی و فوق ارتجاعی جنبش اسلام سیاسی در رابطه با حقوق زن در همه جای دنیا و از جمله در خود همین کشورهای اروپایی است. مثال مشخص این مسئله، مبارزه

جلسه سفارت جمهوری اسلامی در تورنتو به محل افشای جنایات رژیم بدل شد

مقابل هتل محل جلسه بمدت ۲ ساعت ادامه یافت. شعارهای «مرگ بر جمهوری اسلامی!»، «مرگ بر حکومت ترور، شکنجه، اعدام!»، «مرگ بر حکومت ضد زن!»، «مرگ بر حکومت سنگسار!»، «وست این میزبان تروریستها» و غیره از بلندگوها طنین افکنده بود و کمونیستها و آزادیخواهان با سخنرانی و شعارهای خود به افشای رژیم پرداختند و تعدادی از ایرانیانی که قصد رفتن به هتل و این مراسم را داشتند با دیدن معترضین، پلاکاردها و طنین شعارهای مرگ بر جمهوری اسلامی از رفتن به مراسم منصرف میشدند.

همانطور که قبلا نیز گفته ایم حزب کمونیست کارگری ایران اجازه نمی دهد که مزدوران رژیم تحت هیچ بهانه و عنوانی در خارج کشور جولان بدهند، حزب علیه حضور مزدوران رژیم اعتراض خواهد کرد و تلاششان را به شکست میکشاند. اینبار نیز سه ساعت افشاگری و مبارزه کمونیستها و آزادیخواهان در داخل و بیرون هتل "وست این" درس خوبی به سفیر و مزدوران رژیم داد.*

و درست کردن خاوران محل گورهای جمعی مبارزین قتل عام شده سالهای ۶۰ و ۶۷ و غیره اشاره کردند و به "مرگ بر جمهوری اسلامی" تاکید

کردند. باین ترتیب بار دیگر جلسه سفارت رژیم اسلامی که در ادامه تلاشهای عبث تاکتونی برای پهن کردن بساط حکومت ترتیب داده شده بود به محل افشاگری از جنایات رژیم و اعتراض به حضور آنها بدل شد.

علاوه بر این اعتراضات پرشور و بدنبال خروج معترضین از جلسه، تظاهرات و اعتراض در خیابان

جلسه حدود نیمساعت به محل اعتراض پرشور و شعار و افشاگری کمونیستها علیه رژیم اسلامی بدل شد و با هر هجوم مزدوران امنیتی

سفارت و پلیس دولت کانادا برای جلوگیری از اعتراض و افشاگری و بیرون بردن آنان از سالن از گوشه دیگری سخنان و صدای اعتراض دیگری بلند میشد. در جریان این کشمکش در داخل سالن معترضین در سخنانشان به جنایتکار بودن حکومت و تحمیل فقر مطلق به کارگران و ضرورت محاکمه و مجازات سران حکومت، قتل عامها

کردند. به محض اینکه سفیر جنایتکار رژیم خواست سخنرانی را آغاز کند یکی از کادرهای حزب از جا برخاست و گفت که امروز ۸

مارس روز جهانی زن است و من می‌خواهم درباره جنایات سی ساله رژیم جمهوری اسلامی در حق زنان صحبت کنم که بلافاصله مورد هجوم مزدوران امنیتی سفارت رژیم و پلیس کانادا قرار گرفت تا از ادامه صحبت او جلوگیری کنند. اما بلافاصله رفیق دیگری ضمن اعتراض به این رفتار وحشیانه افشاگری را از حکومت ادامه داد.

سفارت رژیم اسلامی از طریق ارسال دعوتنامه برای عده ای از ایرانیان ساکن تورنتو یک گردهمایی را به بهانه نوروز برای روز یکشنبه ۸ مارس تدارک دیده بود. کمیته حزب در کانادا شب قبل از برگزاری این مراسم مطلع شد و برای سازماندهی یک اعتراض دست بکار شد و فعالین حزب و سازمانهای چپ را برای اعتراض به حضور مزدوران حکومت بسیج کرد. با وجود فرصت کم توانستیم نیم ساعت قبل از شروع برنامه با شعارها و پلاکاردهای خود در جلوی هتل میزبان مزدوران رژیم تجمع کنیم و درس خوبی به آنان بدهیم.

از میان کسانی که برای اعتراض به جلسه سفارت جمع شده بودند حدود ۱۰ نفر از فعالین حزب کمونیست کارگری، حزب کمونیست ایران، حزب اتحاد کمونیسم کارگری و چریکهای فدائی خلق توانستند گارد محافظ و پلیس امنیتی را رد کنند و وارد سالن شوند که دو نفر از آنان شناسائی شدند و امکان ادامه حضور در سالن را نیافتند اما بقیه موفق شدند برای افشاگری از مزدوران حکومت و اعتراض به حضور آنها در محل جلسه بمانند و مجموعا با افشاگری و سر دادن شعارهایی علیه حکومت هدف مزدوران سفارت را نقش برآب

کارگران لوله سازی اهواز دست به تجمع زدند

لازم به توضیح است که این شرکت که در منطقه کارون اهواز واقع شده است، در ابتدای سال ۸۷ نیز به مدت ۲۴ روز تعطیل بود. این کارخانه ۲۶۰۰ کارگر دارد که حداقل دستمزد اعلام شده از سوی وزارت حقوق و دستمزد و یا بیمه بیکاری مکفی برای یک زندگی انسانی حق همه مردم است

آزادی، برابری، حکومت کارگری مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران ۱۲ مارس ۲۰۰۹، ۲۲ اسفند ۱۳۸۷

از کارگران جلوی درب اصلی شرکت واقع در میدان زندان کارون دست به تجمع اعتراضی زدند و خواهان پاسخگویی مسئولین نسبت به دستمزدهای معوقه و همچنین تعطیلی شرکت شدند که با حضور نیروهای انتظامی پاسگاه ۲۴ اهواز این تجمع موقتا پایان یافت. از اول اسفندماه کارفرما رستوران شرکت را برای تمامی کارگران روزکار تعطیل اعلام کرد و فقط کارگران شیفت میتوانستند از غذای رستوران که دیگر بسیار بی کیفیت و ارزان تهیه میشود استفاده کنند. کلیه کارگران این شرکت حداقل دستمزد اعلام شده از سوی وزارت کار را دریافت میکنند.

بنا به خبری که مهرداد امیری خبرنگار حزب و کانال جدید برای ما ارسال کرده است، شرکت لوله سازی اهواز از تاریخ ۲۱ اسفند تا ۲۱ فروردین ماه ۸۸ بدلیل نامعلوم و از جمله مسائل مالی اعلام تعطیلی کرده است. کارگران درمقابل این مساله و همچنین عدم پرداخت حقوق کارگران دست به تجمع اعتراضی زدند.

روز شنبه ۱۷ اسفندماه کارگران کارخانه پوشش لوله که بزرگترین واحد تولیدی شرکت است در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدها برای ساعاتی دست از کار کشیدند و اعتصاب کردند. بنا به همین خبر صبح امروز ۲۲ اسفند حدود ۷۰ نفر

سوسیالیسم پیا خیز!
برای رفع تبعیض

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0046-739318404

Fax: 0046-8 6489716

markazi.wpi@gmail.com

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

رژیم اسلامی باید در همه جهان منزوی شود

بزرگداشت روز زن در ۲۰ شهر جهان

گفتگو با حسن صالحی عضو کمیته تشکیلات خارج حزب

و یکی از مسئولین سازماندهی ۸ مارس در خارج از کشور

انترناسیونال: ۸ مارس روز جهانی زن را پشت سر گذاشتیم. تشکیلات خارج حزب به یک تحرک گسترده در خارج کشور دست زد. در ۲۰ شهر جهان تظاهرات و مراسم برگزار کرد. اول از هر چیز این سطح از تحرک سیاسی چگونه امکانپذیر شد؟

حسن صالحی: وجود واحدهای حزبی در همه شهرهایی که این همایش گسترده در آن صورت گرفت بطور قطع يك فاکتور مهم در این رابطه است. تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران يك تشکیلات بزرگ است که در کشورهای مختلف از اروپا گرفته تا آمریکای شمالی و ژاپن و استرالیا شعبه دارد و يك جریان آشنا و دسترس برای مردم است. به یمن حضور دهها شخصیت شناخته شده در عرصه های دفاع از حقوق زنان و کودکان و ارزشهای سکولار، حزب ما برای بسیاری از سازمانها و نهادهای مترقی و مدافع حقوق انسان شناخته شده است. ما در خارج کشور سازمانی را ایجاد کرده ایم که بتواند قدرتمند در مقابل جمهوری اسلامی بایستد و زبان و صدای انقلاب کارگران و مردم زحمتکش ایران باشد.

اما پیشبرد موفقیت آمیز همایش وسیع و گسترده ۸ مارس ۲۰۰۹ در خارج کشور فقط بدلیل نفس وجود سازمان و تشکیلات نبود. چندین فاکتور دیگر نیز در این میان نقش بازی کردند. اول باید به تاثیر تلویزیون کانال جدید و موفقیت های بزرگی که این کانال ۲۴ ساعته برای حزب بهمراه آورده است اشاره کنم. مردم در اروپا برنامه های تلویزیون کانال جدید را می بینند و

در سایر کشورها نیز می توان این تلویزیون را از طریق اینترنت دنبال کرد. تحت تاثیر برنامه های تلویزیون کانال جدید مردم بسیار بیشتری با حزب آشنا شده اند و در خارج کشور شاهد نشانه هایی از روی آوری مردم به حزب به یمن فعالیتهای تلویزیون کانال جدید هستیم. از سوی دیگر تا آنجا که به ۸ مارس بر می گردد، تلویزیون کانال جدید با تبلیغات کوپنده خود علیه جمهوری اسلامی، اهمیت ۸ مارس و توده ای و شکوهمند برگزار کردن آن را به خانه همه مردم برد. با وجود چنین توپخانه سنگینی کار ما برای سازماندهی يك ۸ مارس با شکوه علیه آپارتاید جنسی جمهوری اسلامی بسیار سهل تر شد. يك فاکتور مهم دیگر این بود که ما حدود دو ماه قبل از ۸ مارس به استقبال آن رفتیم. این به ما امکان و فرصت کافی می داد که با تمرکز زیادی تدارکات مربوط به این همایش را انجام دهیم و تبلیغات گسترده ای را نیز برایش برهه بیناندازیم. اگر اشتباه نکنم اطلاعیه ما مربوط به روز جهانی زن به ۷ زبان متفاوت ترجمه شد، دو نشریه به زبان انگلیسی منتشر گردید و همه واحدها با شور و شوق فراوان درگیر این امر شدند. بعلاوه اینکه ما ۸ مارس را در هماهنگی کامل با علیه تبعیض- سازمان دفاع از حقوق زنان به پیش بردیم که خود این امر نیرو و توان بیشتری به کار ما می داد.

انترناسیونال: چه چیزهایی و چه جنبه هایی از این مراسم برجسته بودند؟

حسن صالحی: به نظر من

گسترده ای در مورد موقعیت زنان تحت حاکمیت جمهوری چه بصورت کتبی و شفاهی- توزیع اطلاعیه و نشریه، سخنرانی و گفتگوی حضوری- و چه بصورت تصویری- نمایش فیلم و دایر کردن نمایشگاه عکس- انجام دادیم. بنابراین تنوع فعالیت های ما یکی دیگر از ویژه گی های ۸ مارس ۲۰۰۹ در خارج بود.

طبعاً این ۸ مارس را از زاویای دیگری نیز می شود بررسی کرد و تجربیات ریز و درشت متعددی برای همه ما دارد. اما اگر خلاصه بخواهم بگویم ما در ۸ مارس به جهانیان نشان دادیم که درخاورمیانه نیرویی وجود دارد که ارتجاع اسلام سیاسی و در راس آن جمهوری اسلامی را به چالش کشیده است و می خواهد با شکست آن نه فقط مردم ایران بلکه جهانیان را از مصیبت و خطر آن رهایی دهد. ما در ۸ مارس و در مصاف با آپارتاید جمهوری اسلامی این نیرو را به خیابانها آوردیم و نشان دادیم که جلوی هر گونه مماشات با اسلامی سیاسی قویا خواهیم ایستاد. این قاطعیت ما رمز موفقیت ما و نیرو جمع کردن ماست. مردم بیشتری به گرد ما جمع آمدند و در این مبارزه دوستان جدیدتری هم پیدا کردیم.

انترناسیونال: اصلی ترین شعارها و پیامهای این مراسمها چه ها بودند؟ چرا؟

حسن صالحی: شعارهای ما در این همایش ها از جمله نه به حجاب اسلامی، نه به آپارتاید جنسی، حکومت آپارتاید جنسی جمهوری اسلامی را از نهادهای بین المللی اخراج کنید و از مبارزات مردم ایران علیه حجاب و آپارتاید جنسی حمایت کنید بود. از نظر ما رفتار ضد انسانی جمهوری اسلامی با زنان، کافی است تا این رژیم قرون وسطایی در سطح جهان به انزوای کامل کشیده شود. البته در جایی مثل انگستان شعار نه به قوانین شریعه و قانون یکسان برای همه در محور قرار داشت. چرا که اسلامی ها در همراهی با دولت می خواهند دادگاههای شریعه مبتنی بر قوانین ارتجاعی اسلام را به جامعه تحمیل کنند و لذا دفاع از حقوق جهانشمول انسانی و يك قانون سکولار برای همه بسیار فوری و مهم است.

انترناسیونال: با این مراسمها در

خارج از کشور چه اهدافی را دنبال میکردید؟

حسن صالحی: برگزاری مراسم ۸ مارس به شکلی که توصیفش رفت یکی از راههای ما برای تحقق استراتژی طرد و منزوی کردن کامل جمهوری اسلامی در خارج کشور است. سی سال از حکومت آپارتاید جنسی در ایران میگذرد. ما در ۸ مارس با شعار نه "به آپارتاید جنسی و حجاب اسلامی" و "حکومت آپارتاید جنسی را از مراجع بین المللی بیرون کنید" بمیدان آمدیم تا ضمن جلب توجه افکار عمومی به موقعیت زنان در ایران و مبارزات برابری طلبانه شان موجبات انزوای کامل سیاسی، فرهنگی و دیپلماتیک جمهوری اسلامی را در عرصه بین المللی فراهم کنیم. از نظر ما ۳۰ سال برقراری آپارتاید جنسی و زن آزاری سیستماتیک توسط جمهوری اسلامی باید کافی باشد که این رژیم تماما طرد و منزوی شود و اعتبار نامه بین المللی اش بعنوان نماینده مردم ایران باطل گردد! از این نظر مبارزه ای که در ایران برای به زیر کشیدن جمهوری اسلامی در جریان است و کاری که ما در خارج می کنیم خیلی به هم مرتبط هستند. مردم در داخل کشور به هزارون شکل متفاوت دارند به جمهوری اسلامی نه می گویند و ما نه نیز بعنوان نماینده نه قاطع مردم، این صدا را به همه جای دنیا می بریم و يك گردان جهانی را علیه جمهوری اسلامی بسیج می کنیم. ما می خواهیم کاری کنیم که این رژیم از همه سو در حلقه خشم و نفرت جهانیان قرار گیرد و دولتهای غربی به خود اجازه ندهند این توحش قرون وسطایی را مورد حمایت قرار دهند. در این راه ما بطور قطع کارهای زیادی در دستور کار داریم ولی ۸ مارس ۲۰۰۹ بدون شك قدم مهمی در همین جهت بود. برای اینکه به این هدف برسیم، برای اینکه از دست جمهوری اسلامی خلاص شویم همه ایرانیان ساکن خارج را فرا می خوانم که به حزب کمونیست کارگری ایران، به حزب خودشان پیوندتاد در صفوف این حزب و دوشادوش هم يك جامعه انسانی پر از آزادی و رفاه بوجود آوریم که الگوی جهانیان و بشریت باشد.*

سایت حزب: www.wpiran.org

سایت روزنه: www.rowzane.com

نشریه انترناسیونال: www.international.com

سایت کانال جدید: www.newchannel.tv

آدرس تماس با حزب:

Tel: 0046-739318404

Fax: 0046- 8 6489716

Email: markazi.wpi@gmail.com

آدرس پستی

I.K.K

Box: 2110

127 02 Skärholmen - Sweden

مسئول صفحه بندی انترناسیونال: آر ش ناصری

تظاهرات لندن،

اخطار ما به اسلام سیاسی و مماشات دولت انگلیس!

گفتگو با مریم نمازی

انترناسیونال: روز هشت مارس شما در لندن تظاهراتی را بر علیه دادگاههای شریعه برگزار کردید، قبل از این که به ارزیابی کیفی آن بپردازیم، جمع بندی شما در یک نگاه چیست؟

مریم نمازی: به نظر من این تظاهرات به نسبت کاری که در عرض این سه ماهه انجام دادیم، تظاهرات خوبی بود. باید دقت کنید که کمپین ما کلا یک کمپین خلاف جریان است. الان شیخ و ملا و آخوند و طرفدار اسلام در این کشور از آزادی ابراز وجود سیاسی بیشتری برخوردار هست تا جریان ملی مثل ما. با این وجود ما ۶۰۰ نفر را به خیابان آوردیم که من مطمئنم نظر هزاران نفر دیگر را از طریق همین عده جلب کردیم. شعارهایی که در طول مسیر دادیم علیه دخالت مذهب، علیه اسلام سیاسی، علیه زن ستیزی و علیه حکومت اسلامی در ایران بود. در طول مسیر تعداد زیادی از رهبران و فعالین حزب کمونیست کارگری برای مردم سخنرانی کردند و با استقبال گرم مردم مواجه شدیم. نامه های زیادی بعد از این تظاهرات به دست ما رسیده است. خانمی انگلیسی برای من نوشته است من یک زن قوی هستم که به تظاهرات شما آمدم، اما قویتر برگشتم. دستهای جدیدی برای کمک به سمت ما دراز شده است. شخصا احساس خوشحالی زیادی میکنم. فیلم و عکس تظاهراتی ما برای عزیزانی که ندیده اند در اینترنت قابل دسترس هست. توصیه میکنم اگر عده ای آن را ندیده اند، حتما نگاه کنند.

انترناسیونال: شما به سکوت رسانه ها و امکانات مطبوعاتی اسلامیهها اشاره کردید. اگر ممکن هست در این باره بیشتر توضیح بدهید.

مریم نمازی: اسلامیهها به خاطر سیاست خود دولت انگلیس در مماشات با تروریسم اسلامی، به مطبوعات و ابزارهای تاثیر گذاری روی افکار مردم دسترسی بیشتری دارند. بگذریم که کلا جریانات اسلامی در غرب هم از طرف حکومت اسلامی در ایران حمایت

میشوند، هم دولتهایی چون عربستان و سایر شیوخ منطقه برای ساختن مساجد و دسترسی اینها به مطبوعات و ... پول خرج میکنند. در عین حال رسانه های خود اینجا هم تفاوت چندانی با آنها ندارند. فی المثل در روز برپایی تظاهرات رادیو بی بی سی انگلیسی خبر تظاهرات ما را پخش کرد. اما چند روز قبل از تظاهرات برنامه ای رادیویی در باره دادگاههای شریعه گذاشتند که تماما دفاع از این دادگاهها بود. به نظر من با حرکت ما بی بی سی تحت فشار افکار عمومی قرار گرفت. خبرنگاران بی بی سی در روز تظاهرات آمده و گزارش تهیه کردند، خودشان میگفتند اگر خبر اعتراض شما را پخش نکنیم به ما "بهتان" میزند که بی بی سی از دادگاه شریعه دفاع میکند! کاملا مشهود بود زیر فشار هستند. تا جایی که میدانم تایمز لندن و یک رادیوی فرانسوی هم خبر تظاهرات را پخش کردند. اما کلا مدهاست تلاش میکنند سیاست "ایگنور" و نادیده گرفتن ما را به پیش ببرند.

انترناسیونال: آن نقطه سازشی که باعث دسترسی اینها از یک طرف و در دسترس گذاشتن مطبوعات توسط رسانه های غربی به آنها شده چیست؟

مریم نمازی: ضدیت با کمونیسم. روی ضدیت با کمونیسم هر دویشان به توافق رسیدند که مطبوعات را در اختیار مدافعین حجاب کودک، مدافعین زن ستیزی، مدافعین جهل و خشونت و خرافه بگذارند اما در اختیار ما نگذارند! اگر یادتان باشد با همین سیاست بی بی سی در انقلاب ۵۷ از آیت الله خمینی حمایت کرد. او را مطرح کرد. مطبوعات در اختیارشان گذاشت. آن زمان در دوره انقلاب، آنقدر از چپ میترسیدند که به اسلامیهها میدان دادند. امروز هم همینطور است. به نظر من ظرفیت خشن و ضد کمونیستی اسلام نقطه ذوب آنها با منفعت غرب است. ما هم دقیقا این مماشات را جلو مردم و افکار عمومی غرب میگذاریم که هم از

یکی از مهمترین نگرانیها این بود که مبادا ما در تعرض به اسلام سیاسی با راسیستها هم جهت بشویم. این افراد نقد جنبش اسلام سیاسی را در شرایط کمبود حضور چپ، تا به حال از راسیستها دیده اند و لذا مطلقا خواهان همکاری با آنها نیستند. نگرانند و ما برای نگرانشان جواب داشتیم. وقتی نشان دادیم ما یک جنبش متفاوت هستیم. ما بر علیه راسیسم و اسلام سیاسی هر دو مبارزه میکنیم، افراد با دغدغه کمتری به ما پیوستند. به نظر من برای کشاندن مردم به تظاهرات باید این کارهای اجتماعی و سازمانیافته صورت بگیرد. هم قبل از برپایی تظاهرات و هم بعد از آن باید سازمانیافته کار کرد. ببینید الان زیر کمپین ما، ده هزار و دویست نفر امضاء کرده اند. آنهم فقط در عرض ۳ ماه. این خودش مهم است. ما تمام بحثهای مقابل خودمان را جواب دادیم. اول سعی کردیم افق کاری را که میکنیم روشن کنیم. بعدا تلاش کردیم مردم را جلب کنیم. ثالثا تلاش کردیم حضور سیاسی را تامین کنیم. به جرئت میگویم که در عرض این سه ماه جلسه ای در لندن تشکیل نشده که ما دم در آن اطلاعیه و بروشورهای تبلیغی و توضیحی خود را پخش نکرده و با مردم صحبت نکرده باشیم. آمدن تعداد زیادی آدم در تظاهرات برای ما مهم بود. قبل از تظاهرات هر کسی از ما انتقاد کرده، حتما جواب دادیم. راسیسم را جواب دادیم. نحوه تماس داشتن با آدمها را جواب دادیم. فقط به کار سیاسی بسنده نکردیم. اقدامات اجتماعی کردیم. مثلا یک تیم از وکلای خوب و وارد در لندن را برای کمک کردن به این پروژه جمع کردیم. ما الان یک شماره تلفن اورژانس سازمان دادیم که هر کسی برای حل مشکلات خود قصد رفتن به دادگاهها را دارد با ما تماس بگیرد. شماره تلفن رایگان و وکیل و مشاوره رایگان در اختیار افراد میگذاریم. در نتیجه این مبارزه و روش سیاسی و اجتماعی که داشتیم هم موقعیت خود ما تحکیم شده، هم افراد جدیدی به همراه ما جلو صحنه آمده اند. مثلا در طول این تظاهرات خانمی به نام پریسا که از دست خشونت دولتی و خانوادگی از ایران فرار کرده است مداوما با مطبوعات صحبت میکرد، مصاحبه میکرد، با مردم صحبت و در سخنرانیها شرکت

میکرد. اینجا لازم هست نامی هم از همه فعالین و شخصیتهای حزب کمونیست کارگری ببرم که هم در تظاهرات و هم در کل این کمپین نقش بسیار مهمی داشته و دارند. از فریبرز پویا که هم در طول تظاهرات سخنرانیهای پرشوری کرده و هم در کمپین تلاش بسیار زیادی دارد. از سهیلا شریفی، بهرام سروش، جلیل جلیلی، سعید پرتو، شیوا محبوبی و بقیه عزیزان که بدون همیاری آنها پیشبرد این کمپین تا امروز ممکن نبود.

انترناسیونال: عکس العمل ملی-اسلامیهها، سلطنت طلبان، افراد و شخصیتهای راست محافظه کار غربی در اپوزیسیون ایران چه بود؟ از افراد این جنبشها مسعود بهنود، علیرضا نوریزاده، مهرداد خوانساری و همچنین سایر اصلاح طلبان در لندن هستند، در حال رفت و آمد به بی بی سی و کیهان لندن و صدای آمریکا، آنها در این باره چه گفتند؟

مریم نمازی: به روی مبارکشان نیاورند! توطئه سکوت جواشان بود! بسیار خنده دار است. ببینید اینها الان اگر آیت الله منتظری را به لندن بیاورند، بدو بدو میروند به استقبالش! لابد پشت سرش نماز هم میخوانند. در بوق میکنند! یک گروه موزیک از ایران به اینجا می آید، با اشک و آه به عنوان هنر "ایرانی" آن را به آسمان میبرند. اما زیر پنجره اتاقتهاشان صدای شعارهای ما را علیه حکومت اسلامی، علیه دادگاههای شریعه، علیه تروریسم اسلامی شنیدند، اما بصورت توطئه آمیز سکوت کردند. این نشان میدهد که منفعتی دارند. این نشان میدهد که دستشان از هر دو طرف در کاسه دشمنان مردم است. اینها نشان را از این طریق درمی آورند که حقیقت را نادیده بگیرند. ادای اپوزیسیون در بیاورند. از همین افراد، تعدادیشان درست وقتی در مضحکه انتخاباتی قبلی ما در روبروی سفارت جاسوسی و لانه ترور رژیم اسلامی تظاهرات میکردیم و شعار میدادیم، با خفت و خواری به درون سفارت جمهوری اسلامی می خزیدند تا رای بدهند! لابد دوستان عکس آقای بهنود را در سایتهای اینترنتی در حال پوشاندن صورتش وقتی به سمت صندوقهای رای سفارت میرفت به یاد دارند؟ این جنبش را به نظر من باید افشا کرد و

افق و سیاست دو جنبش در قبال هشت مارس و مسئله زن در ایران!

مهرنوش موسوی

روز جهانی زن فرصت دیگری بود تا جنبشهای مختلف اجتماعی در ایران رودر روی جامعه ایران، افق، تصویر و سیاستهای خود را اعلام و بر مبنای آن تحریک سیاسی و عملی را شکل دهند. نه فقط خود این سیاستها بل حتی نفس چگونگی عرضه این سیاستها به جامعه ایران، خود یک عامل مهم در جهت انتخاب آنها توسط مردم ایران میباشد. فمینیسم اسلامی که از یکسو بر سیاستهای جنبش ملی/اسلامی در قبال مسئله زن متکی و از سوی دیگر به فراخور موقعیت امروز این جنبش به مثابه محلل راه لوله‌های اپوزیسیون پرو غرب، به امکانات و چشم اندازهای این جنبش نیز اتکا دارد، یکی از این تصاویر بود و کمونیسم کارگری در جبهه مقابل، افق، سیاست و جنبش دیگری بود. اجازه بدهید قبل از بررسی سیاستها، افق و عملکرد این هر دو جنبش، ابتداء ببینیم خود نظام جمهوری اسلامی در قبال این روز چه کرد و دارای چه موقعیتی بود؟

۱. سران نظام با نزدیک شدن به این روز تمام تلاشهای خود را بکار بردند تا از برپای مراسمها و تجمعات اعتراضی جلوگیری کنند. دستگیریهای شبانه، شبیخون زدنهای کلاسیک قرار بود محیطهای که احتمال برگزاری روز جهانی زن در آن میرفت را میلیتاریزه و امنیتی کند. تقریباً در تمام شهرهای ایران حتی مراسمهای که قرار بود با مجوز برگزار شوند، ساعاتی قبل از برگزاری، مهرو موم و ملغی اعلام شدند. جمهوری اسلامی با تشدید فضای سرکوب، دستگیری و زندان تلاش وسیعی را سازمان داد تا از برگزاری این روز جلوگیری کند. برای خالی نبودن عریضه در شبکه دو صدا و سیما اعلام کردند که البته شبی به اسم "روز زن" نیز وجود دارد!

مکمل ابزار سرکوب نظام، تقلاهای "اصلاح طلبانه" و مضحک خاتمی و کردی بود. هر دو برای جلب آراء فمینیستهای اسلامی، اعلام کردند که در صورت انتخاب شدن حتما در کابینه خود، زنهارا نیز بکار خواهند گرفت! هر چه باشد باید کلیتونها و

لیونیهای محجبه را برای جا نماندن از قافله با خود داشته باشند. آنهم در شرایطی که دول غربی برای نمایش ممکن بودن اصلاحات، حتی شیوخ عربستان سعودی را هم به بزرگ کردن کابینه دولتشان با حضور زنان مجبور کرده اند. واضح است جریاناتی که برای مصالحه و سازش با آمریکا و غرب در درون حاکمیت ایران این چنین به جان هم افتاده اند، نیاز شدید به چنین سیاه بازیهای در مضحکه انتخابات دارند. خاتمی مجبور شد با وجودی که قول داده بود این بار اصلاح حرف "توسعه سیاسی" را نزد و خود را با "توسعه اقتصادی" سرگرم کند، بالاخره به فمینیستهای اسلامی وعده مشارکت در کابینه را بدهد. گیریم که جبهه مقابل نیامده سرنوشت ایشان را با بینظیر بوتو مقایسه و علنا دم از ترور وی زده است. وعده خاتمی و کروی به فمینیستهای اسلامی البته با انتشار اعلامیه مادران صلح و کمیته حقوق بشر پاسخ مثبت گرفت. جالب اینجاست که همه جناحها و محافظ نظام به خوبی واقفند که یکی از مهمترین جبهه‌های نبرد سیاسی و اجتماعی مردم ایران برای سرنگون کردن این نظام، مسئله حقوق زن است و با هیچ درجه سرکوب و یا بهانه ای نمیشود از کنار این مسئله رد شد.

جناح راست مداوما هشدار میدهد که هرگونه تقلا برای شل کردن یک درجه از بند سرکوب و قوانین اسلامی در برخورد به زنان، بویژه در زمینه حجاب، قدرت گیری جنبش "براندازی" را منجر خواهد شد و آرمانهای اسلامی و حکومت امام زمانی زیر سؤال خواهد رفت. جریان موسوم به اصلاحات در مقابل این "واقع بینی" جریان راست در عین حال که مداوما به نزدیکی حقوق زن و مبانی اسلام ناب محمدی و دفاع از چهارچوب حاکمیت استناد میکند، اما همزمان رفع نگرانی میکند، اما همزمان تلاش دارند تا از این فشار "حقوق بشری" در جنگ قدرت، خود را بی بهره نکنند. این مجبور بودن را مردم به آنها دیکته کرده اند. خود نفس این جدال ثابت میکند که مسئله حقوق زن در ایران که ارتباط مستقیمی به حاکمیت اسلام و قوانینش دارد یک میدان مین آماده انفجار برای کلیت این نظام است. نظامی که همه جناحها و محافظ درگیر در آن با دغدغه بسیار کمی از نوشیدن جام زهر نزدیکی به آمریکا سخن میگویند، حتی حذف ولایت فقیه را در مباحث اخیر خود میبرند و می آورند، اما همین ها با تمام اختلافات و رقابتهایشان به شدت نگران نزدیک شدن به این میدان مین هستند. یکی با سرکوب مستقیم و آن دیگری با تایید این سرکوب و نق زدن به درجه آن!

۲. جنبش فمینیستهای اسلامی امسال برای رودرو شدن با هشت مارس مشکلات زیادی داشت. تشکیل کمپین یک میلیون امضاء نتیجه سیاسی یک جمع بندی مهم در سیر حرکت این جنبش میباشد. از دو سال قبل فمینیسم اسلامی تصمیم گرفت آهنگ و روش حرکت خود را به گونه ای تنظیم کند که منطبق با اهداف راست پرو غرب باشد. با شکست دوم خرداد و اصلاحات این جریان روز به روز به سمت جنبش دست راستی و محافظه کار غرب چرخید. به این نتیجه رسیدند که هرگونه ابراز وجود سیاسی علنی و اعتراضی عملا باعث عبور از آنها توسط جنبش برابری طلبی و چپ جامعه ایران خواهد شد. بعد از خرداد ۷۶ هرجای که قدم جلو گذاشتند، اعتراض و مبارزه ای علنی برپا کنند، جمعیتی که به این تظاهراتها تحت محمل قانونی آنها پیوست، از شعارهای اصلاح طلبانه آنها عبور و بر علیه کل حاکمیت فضا را بدست گرفت. رشد چپگرایی، رشد جنبش رادیکال و مطالباتی زنان و عبور مردم ایران از خاتمی باعث هراس آنها شد. لذا تصمیم گرفتند به اسم تبری از خشونت، هرگونه اعتراض و مبارزه رادیکالی را تخطئه کرده، روش تلاشهای سیاسی خود را به گونه ای تنظیم کنند که امکان بهره برداری مردم را سلب کند. تمام تلاش این دوره آنها متناظر به جلب حمایت غرب، دول غربی و موسسات و نهادهای آنها در خارج کشور شد. دول غربی نیز این چرخش را با دادن جوایز مختلف به سران این حرکت، پاداش دادند. روز هشت مارس پائنه آشیل این جنبش است. بالاخره در روز هشت مارس باید جمع شد، حرف زد! سیاست و مطالبه طرح کرد و این

اصلا با تصویر و افق این جریان آنهم در مملکتی که مردم کوچکترین روزنه ای را به فرصتی برای اعتراض خود بدل میکنند جور در نمی آید. بعد از دو سال که سران کمپین یک میلیون امضاء و جریانات فمینیستی این طیف، اندر فواید راه انداختن یک شیوه مبارزه "ممکن" در ایران سخن گفته اند، معلوم میشود که تمام حرفهای آنها پوچ بود. قرار نبوده و نیست که این روش امضاء جمع کردن، آنهم برای سر عقل آوردن سران نظام به کوچکترین تغییر و بهبود ولو اندکی در زندگی زنان منجر شود، قرار نبوده "مبارزه ای" را ممکن کند، امسال خودشان مجبور شدند همان غر و لندهای آبیکی خود به "تونیادگرایی" را هم در زیر زمین خانه های مسکونی شان ببرند. بویژه امسال معلوم شد که دست برقصا اینها همین را میخواهند! اصلا برای همین سازمان یافته اند! در مقابل ابزار سرکوب، اینها آمدند تا اعلام کنند و رایج کنند که مقابله با سرکوب غلط است! سازش و تسلیم شدن راه ممکنتری است. ویژگی هشت مارس امسال در سیر حرکت فمینیستهای اسلامی و فوکوس آنها روی ابراز وجود در خارج کشور بود. به دنبال و در ادامه سیاستهای که برای لانس شدن از طرف دول غربی دنبال میکنند، امسال تمام تلاششان را کردند تا در خارج کشور ابراز وجود سیاسی خود را به نمایش بگذارند. آمدند تا رابطه با متحدین خود را در میان دول غربی، فمینیستهای حاشیه این حکومتها، تحکیم کنند، سکوی بسازند برای تقویت موقعیتشان در کابینه دولت بعدی! البته اگر بینظیر بوتویشان از دست برادران خودی جان سالم بدر ببرد. در داخل کشور با انتشار اطلاعیه های کمیته حقوق بشر و مادران صلح تلاش کردند هم به حاکمیت قوت قلب بدهند که اصلا قصد مخالفت و براندازی حکومت را ندارند. عجز و لایه کردند و درخواست کردند که حکومت مطالباتشان را بر آورده کند. به همین جهت در اطلاعیه های صادره به مردم ایران خبر دادند که همچنان از جناح "اصلاح طلب" در رقابت فعلی قدرت حمایت میکنند. هم به انحاء مختلف در این اطلاعیه ها و ابراز نظرها لزوم سازش با غرب و آمریکا

را فریاد زدند. در خارج کشور تلاش کردند ثابت کنند که نماینده زنان ایران هستند و لذا لایق برخورداری از حمایتهای که کاندولیزا رایس قولش را به میانها داده بود. مستولین کمپین یک میلیون امضاء در نشست آخن آلمان یادآور شدند که نسخه تشکیل کمپین را که به لطف ریاست جمهوری خاتمی در دوره دوم خرداد ممکن شده است از روی نمونه مراکتشی آن کپی کرده اند و خانم ثریا موکت از مراکش در کنار آنها قوت قلب داد که این روش "اصلاح طلبانه" لااقل باعث تغییر قوانین در مراکش شده است. سؤالی که دلارام علی و رضوان مقدم جواب ندادند این بود که در مراکش این "انقلاب نرم" با حمایت پادشاه مراکش که تحت فشار دول غربی برای انجام رفرم و کوتاه کردن دست اسلام سیاسی بود صورت داده شد، آنهم اگر بشود اسمش را اصولاً "رفرم" گذاشت! در نظام جمهوری اسلامی که به قول خودشان سلاطین اسلامی حاکمند و خودشان این قوانین را وضع و با خشونت سی ساله به کرسی نشاندند، چگونه بر علیه خود رفرم خواهند کرد؟! چگونه حکومتی که شاخص اسلامی بودنش تحمیل حجاب میباشد در این زمینه رفرم خواهد کرد؟ راستی معنی رفرم در اعدام و سنگسار و آپارتاید جنسی چیست؟ یا نکند جای خاتمی را با پادشاه مراکش اشتباهی گرفته اند؟ در ثانی در مراکش، جنبش برابری طلبی و تصویر و افق چپ از مطالبات مردم، مزاحم فمینیستهای دولتی و امثال خانم موکت نبود. در ایران حتی سقف "رفرم" با افق ما تعیین میشود. چه کسی گفته است که تصویر فمینیست محجبه و یا فائزه رفسنجانی و اشکوری تصویر مردم ایران از مطالباتشان در حوزه حقوق زن میباشد؟

این اشتباه محاسبه علت العلل شکست کل دوم خرداد و جریانات منتسب به آن بود! بد نیست اشاره کنم که حتی در خارج کشور نیز دو تصویر در مقابل مردم ایران و همچنین افکار عمومی غرب قرار گرفت. درست در زمانی که مستولین کمپین یک میلیون امضاء یا خانم شیرین عبادی در بلژیک و

از صفحه ۹ **افق و سیاستهای دو جنبش ...**

آیت الله‌های مونت و مهناز افخمی در سازمان ملل با حرارت تلاش میکردند غریبها را دو خردادی کنند! متقاعدشان کنند که آشتی دادن اسلام و حقوق زن شدنی است و تکیه به جناحهای درون حاکمیت تنها راه ممکن است، استراتژی که خود غرب به دلیل شکست سیاستهایش بیش از پیش دنبال میکند، نمایندگان صالح و حقیقی زنان و مردم ایران در خیابانهای لندن، فرانکفورت، استکهلم و... جمعیتی را بر علیه زن ستیزی و خشونت اسلامی حاکم بر ایران به خیابانها آوردند. درست در زمانی که اینها مشغول تجدید عهد با خاتمی و دار و دسته جانین اصلاح طلب حاکم و یا در حاشیه حاکمیت بودند، درست در زمانی که مشغول توجیه اسلام و قوانینش در نزد دول غربی بودند، فعالین کمونیست کارگری، سوسیالیستها، انقلابیون و گریختگان از جهنم این حکومت مجلس بالماسکه رحیم مشای و سایر مفتخوران و قاتلین حرفه ای نظام را در کانادا به صحنه مبارزه بر علیه حاکمیت تبدیل کردند! این تصویر دو جنبش بود! تصویر دو افق که غیر قابل ایگنور کردن است و این تصویر به لطف وجود حزب کمونیست کارگری به ایران رفت.

۳. حزب کمونیست کارگری امسال در یک سطح گسترده هم در داخل و هم در خارج کشور به برپای هشت مارس فراخوان داد. تلویزیون کانال جدید با اختصاص ۴۰ ساعت از برنامه های زنده خود در هفته های اخیر برای هشت مارس را بویژه در ایران فراخوان داد. کانال جدید باعث شد صدای جنبش برابری طلبی ایران بلندتر شود. تصویر سرنگونی نظام بدون تخفیف به ذره ای از جنبه های

خشونت و ستم به زن، به تصویر و افق میلیونها نفر از مردم بدل شود. کانال جدید به توضیح سیاستها و افق و مطالبات جنبش برابری طلبی از سوی حزب پرداخت. با مردم به صحبت نشست و برای چه باید کردنهایشان به دنبال جواب گشت. به این تصویر باید فعالیت در خارج کشور را اضافه کرد. به نظر من سازماندهی برپای مراسمها، تظاهرات در خارج کشور یک فرآیند مهم و در خود، در کنار و به موازات این تصویر بود. قدرت تبلیغ، سازماندهی و بسیج اجتماعی و سیاسی در خارج کشور به عنوان یک مکانیسم مهم به تصویر فعالیت حزب در چند ماه اخیر که بویژه شاخص آن تبلیغات گسترده تلویزیونی و دیالوگ زنده با مردم ایران از طریق کانال جدید بود اضافه شد. ابراز وجود سیاسی و اجتماعی سازمان یافته در خارج کشور یکی دیگر از مکانیسمهای قدرت این حزب است. این مکانیسم با برپای هشت مارس امسال، با وجود همه کمبودهای که در حرکت هر حزب سیاسی بروز میکند، به نفس خودش مهم و غیر قابل چشم پوشی بود. حزب کمونیست کارگری تنها حزب سیاسی چپ جامعه ایران بود که در بیست شهر بزرگ اروپا، آمریکا، کانادا و استرالیا و حتی ژاپن مبادرت به برگزاری مراسمهای هشت مارس کرد. صدای مردم ایران را در خیابانها طنین انداز کرد. جلسات سخنرانی و گفتگو با مردم ترتیب داد. هیئتی را به سرپرستی مینا احدی و مریم نمازی برای گفتگو با مقامات اتحادیه اروپا راهی بروکسل کرد. این دیگر یک شاخص اجتماعی و سیاسی است. موافق و یا مخالف

این حزب باید اذعان کند که فعالترین و پرشورترین حزب سیاسی مملکت که به استقبال هشت مارس در خارج کشور رفت این حزب بود. اگر تصویر فعالیت این حزب را در خارج کشور حذف کنید، تصویر تقلباهای فمینیستهای اسلامی در صحنه به جا خواهد ماند و در نظر مردم این خود یک شاخص مهم برای مورد مزنه قرار دادن جدی احزاب مدعی قدرت است. الان برپای بی رونق مجالس اندک فمینیستهای اسلامی در حاشیه دولتهای غربی باعث مضحکه آنهاست چون سقف برابری طلبی را حزب کمونیست کارگری در خارج برد و جای دیگری گذاشت. این سنت احزابی است که نوع و آهنگ فعالیتشان هژمونی ایجاد میکند، حتی اگر خود نیز برآیند آن را تبلیغ نکنند، غیر قابل چشم پوشی است. این فعالیتها باعث تمکین مخالفین این احزاب به قدرت وی و مطالبات مردم میشود و این مهمترین معیار است. یک حزب سیاسی میتواند شعارهای خوب و رادیکالی بدهد، اما اگر نتواند در دنیای واقع، بسیج سیاسی، اجتماعی و سازمانگرایانه بکند، جنبش خود را اجتماعا نمایندگی کند، در بهترین حالت، فووش حزب خوبی است. اما فاقد قدرت تغییر و لذا مردم انتخابش نمیکند. در ثانی آنچه برای مردم یک شاخص تمایز مهم میان یک حزب اجتماعی متصل به زمین، با جریانات حاشیه و هپروت میباشد، حزبی که بشود روی حرفش حساب کرد، قدرت سازماندهی و آوردن مردم است. قدرت سازماندهی و همراه کردن مردم به نفس خودش مهم است و در ردیف یک سیاست ممتاز و رادیکال میباشد. مردم به حزبی که قادر است مردم را بیاورد، بسیج کند، دور هم جمع کند، به

اعتراض بکشاند اعتماد میکنند. مردم حزبی را که جنبش برابری طلبی را به موقع خودش نمایندگی میکند، روی دست بلند میکنند، سرنوشت خودشان را با آن گره میزنند. مصداق مهم این امر کنفرانس برلین است. ما کوهی از ادبیات سیاسی در نقد دوم خرداد و حاکمیت در این دوره داریم. الان اگر کسی برگردد و حزب کمونیست کارگری را در جریان دوم خرداد مورد سنجش قرار بدهد به دو فاکتور رجوع میکند که به هم مربوطند. یکم موضع گیری سیاسی تیز، صریح، کمونیستی و رادیکال و به موقع منصور حکمت و تلاش بی وقفه او و حزب کمونیست کارگری در زدن دوم خرداد است و دوم برپای کنفرانس برلین. که این یکی به آن دیگری مربوط است. کنفرانس برلین سیاست ممتاز حزب کمونیست کارگری را گوشت و پوست داد، به لحاظ اجتماعی متعین کرد. اعتماد مردم را بیش از پیش جلب کرد. حزب کمونیست کارگری را به راس آپوزیسیون چپ و سرنگونی طلب عروج داد. بیهوده نبود که منصور حکمت در سمینار کنفرانس تشکیلات آلمان در سال ۹۸ اعلام کرد، مردم ایران حزبی را که در خارج کشور قدرت نداشته باشد، انتخاب نمیکند. همچنانکه حزبی را نیز که از امکانات رسانه ای میلیونی، چون ماهواره و اینترنت و... بی بهره باشد جدی نمیگیرند. همه اینها برای عروج یک حزب و ساختن تصویر اجتماعی و سیاسی آن حائز اهمیت است. الان در خارج کشور ما برای مقابله با فمینیسم اسلامی، مقابله با نسخه های محافظه کار غربی، شاخص سیاسی و اجتماعی

از صفحه ۸ **تظاهرات لندن، اخطار ما ...**

به مردم ایران بیشتر نشان داد.

انترناسیونال: برخورد سازمانهای فمینیست به این کمپین شما چه بوده است؟

مریم نمازی: فمینیستهای اسلامی طرف این کمپین نمی آیند. آنها هرگونه مبارزه رادیکال علیه اسلام سیاسی را تخفیف میکنند. جریانات فمینیستی غربی هم دست کمی از آنها ندارند. اینها به ما توصیه میکردند دست از اعتراض برداریم

چون میگفتند نمیشود حق اعتقاد خصوصی به شریعت اسلام را ممنوع کرد! به آنها میگفتیم این به اصطلاح "عقیده خصوصی" الان قانون شده است، دارد قانون گذاری میکنند. میگفتند باید در مقابل آن کار فرهنگی کرد! ما میگفتیم چند صد سال باید از پایین کار فرهنگی بکنیم؟ چقدر باید زنان و کودکان زیر دست و پای این جنبش تلف بشوند؟ جوابی ندارند بدهند. به خاطر اینکه به لحاظ سیاسی خودشان با این وضع

جمهوری اسلامی می بنیدید؟

انترناسیونال: برنامه های بعدی شما چیست؟

مریم نمازی: این هفته عازم کانادا هستیم. میدانید که یکی دیگر از کشورهای غربی که در آنجا ما این کمپین را دنبال میکنیم کانادا میباشد. از سوی سازمانهای کانادایی و همچنین برای سخنرانی از طرف حزب کمونیست کارگری به آنجا دعوت شده ام. باید این مبارزات را در یک سطح بین المللی به هم وصل

کنیم. همانطور که در مصاحبه قبلی هم گفتم ما داریم خودمان را برای بیست نوامبر روز جهانی کودک آماده میکنیم. میخواهیم این بار بر علیه کودک ستیزی اسلام سیاسی به میدان بیاییم. تظاهرات هشت مارس لندن اولین اخطار ما به اسلام سیاسی و دولت مماشات طلب انگلیس بود. ما با بسیج مردم در غرب صدای مردم ایران، حزب کمونیست کارگری و بشریت متمدن را علیه هر دو قطب تروریستها بلند میکنیم.*

ما جنبش اسلام سیاسی را در انگلستان به زانو در خواهیم آورد تظاهرات و جلسه باشکوه و پر سر و صدا به مناسبت ۸ مارس در انگلستان "یک قانون برای همه"، کمپین علیه دادگاههای شریعه در انگلستان

روز ۷ مارس حدود ۶۰۰ نفر به تظاهرات ضد راسیستی کمپین "یک قانون برای همه" علیه دادگاههای شریعه و دادگاههای مذهبی در

انگلیس و در همه جا پیوستند و از حقوق شهروندی و حقوق جهانشمول انسانی حمایت کردند. شرکت کنندگان ابتدا در میدان ترافالگار تجمع کردند که به سخنان سخنرانان گوش فرادهند و سپس از ترافالگار بطرف میدان ردلین برافه افتادند و در آنجا نیز در کانونی حال چند صد نفر در یک جلسه عمومی به بحث و گفتگو در مورد قوانین شریعه، آپارتاید جنسی و حقوق زن پرداختند. در ابتدای تظاهرات در میدان ترافالگار سخنرانان متعددی با سخنان پرشور خود به قوانین شریعه و دادگاههای مذهبی و مباحثات با اسلام سیاسی اعتراض کردند. ای سی گریلینگ فیلسوف مشهور انگلیسی در بخشی از سخنان خود گفت "به محض اینکه جامعه را

تقسیم به دسته و گروههای مختلف می کنید، به محض اینکه اجازه می دهید گروهها و دسته های مختلف قوانین و استانداردهای متفاوتی را در پیش بگیرند، تبعیضها و نابرابریهای زیادی در جامعه دامن زده می شوند و تقریباً همیشه زنان قربانیان اصلی هستند که از این بی عدالتیها رنج می برند. ما باید بسختی مبارزه کنیم که بتوانیم یک قانون مساوی برای همه را حفظ کنیم."

پریسا که نتوانسته بود از شوهری که او را مرتباً کتک می زده طلاق بگیرد گفت "ده سال از زندگی من هدر رفته بخاطر قوانین اسلامی. من می خواهم الان جلوی این قوانین را بگیرم. خواهش می کنم به من کمک کنید که بتوانم جلوی این قوانین بشدت ناعادلانه را بگیرم. من دائمی خوبی داشتم که به من کمک کرد فرار کنم، اما دیگران چنین شانسی ندارند. من اینرا بارها و بارها دیده ام."

تری ساندرسون، مسئول انجمن سراسری سکولاریستهای انگلیس گفت: "ما احتیاجی به یک سیستم قضائی دیگر نداریم که به موازات سیستم فعلی عمل کند. قوانین شریعه دارند بدون سیستم قضائی

ما می خزند و ما باید همین حالا و وقتی هنوز زود است جلوی آنرا بگیریم."

فریبرز پویا مسئول انجمن ایرانیان سکولار گفت وارد کردن قوانین شریعه در قوانین انگلستان جنایت علیه هزاران زن و کودکی است که بی دفاع در مقابل گروههای اسلامی رها می شوند.

بعد از شنیدن سخنرانیهای کوتاه افراد دیگری از جمله جلیل جلیلی، مریم نمازی، رضا مرادی، سهیلا شریفی، بهرام سروش، شیوا محبوبی و سعید پرتو (که در عین حال مجری و اداره کننده تظاهرات هم بود)، جمعیت از مسیر خیابانهای ستراوندو کینگزوی بطرف میدان رد لاین برافه افتاد. شعارهایی در طول تظاهرات در محکوم کردن قوانین شریعه در انگلستان و جاهای دیگر و کوتاه کردن دست مذهب از سیستم قضائی و غیره از طرف جمعیت تکرار می شدند.

در کانونی حال ابتدا گروه کری به اسم Raised Voices (صداهای بلند) برای شرکت کنندگان برنامه اجرا کرد و سپس جلسه با پانلی از افراد برجسته و صاحب نظر شروع شد که در صبتهای خود مسائلی مانند قوانین شریعه، آپارتاید جنسی و

کمپین "یک قانون برای همه" به دولت انگلستان و جنبش اسلام سیاسی بود. همانطور که مریم نمازی گفت: "ما در کناری نخواهیم ایستاد و اجازه نخواهیم داد دولت انگلستان بخش وسیعی از جامعه را بطرف دادگاههای غیر انسانی و قوانین عقب مانده پرت کند و با جریانات اسلامی کنار بیاید. ما جنبش اسلام سیاسی را در انگلستان به زانو در خواهیم آورد همانطور که مردم ایران هم اکنون دارند جمهوری اسلامی را به زانو در میاورند. او همچنین اضافه کرد: "ما آتقد رشد خواهیم کرد و قدرتمند خواهیم شد تا جایی که بطور کلی از دست شوراهای اسلامی و دادگاههای مذهبی خلاص شویم."

اعتراض هفت مارس "کمپین یک قانون برای همه" با استقبال و حمایت چشمگیری روبرو شد و خیلی ها بعد از این تظاهرات و مراسم احساس می کردند از این حرکت الهام و انرژی گرفته اند. این حرکت همچنین توسط میدیای انگلیس از جمله رادیو بی بی سی ۴ و بی بی سی ۵ و لایو و بی بی سی و لیز و نیز روزنامه تایمز منعکس شد.

برای دیدن ویدیوها و عکسهای مراسم هفت مارس ما به آدرس اینترنتی زیر مراجعه کنید:

<http://www.onelawforall.org.uk/eventPages/March7-2009.html>

۱۰ مارس ۲۰۰۹

جلسات گفتگو با حمید تقوائی در چت روم های پلتاک و اینسپیک

گفتار این هفته:

هشت مارس

و پیشروی چپ علیه حکومت ضدزن!

زمان: جمعه ۲۳ اسفند ۱۳۸۷

۱۳ مارس ۲۰۰۹،

ساعت ۱۰ و نیم شب بوقت ایران،

۸ شب بوقت اروپای مرکزی، ۳

بعد از ظهر بوقت شرق آمریکا

مکان: اطاق ایران

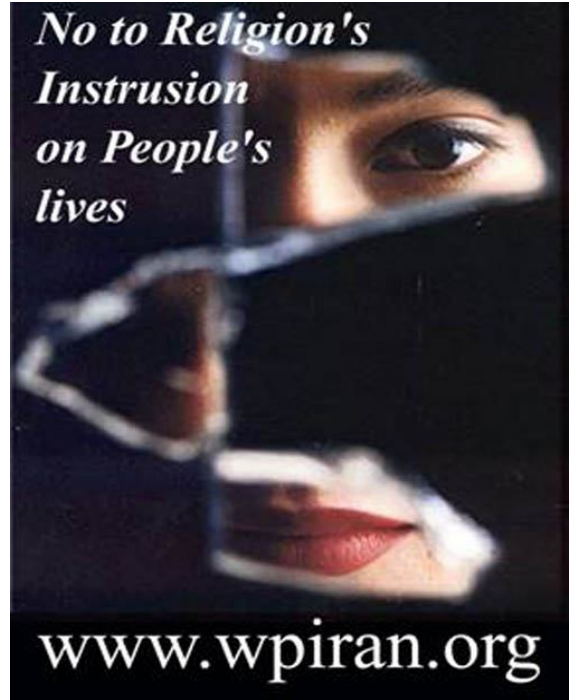
با حمید تقوائی دبیر کمیته مرکزی

حزب کمونیست کارگری

در اینسپیک و پلتاک

Iran – bA Hamid Taqvai, Dabire Komite
Markaziye Hezbe Kominist-Kargari

No to Religion's
Instrusion
on People's
lives

www.wpiran.org

مجموعه گزارشهایی از ۸ مارس در شهرهای کردستان

سنندج

روز شنبه ۱۷ اسفند جمعی از مردم آزادیخواه و مدافعین حقوق برابر زن و مرد در شهر سنندج، یک حرکت آکسیونی باشکوه را در خیابان فردوسی تقاطع ناصر خسرو برگزار کردند. شرکت کنندگان در این حرکت که بیش از صد نفر را شامل می شد، با در دست داشتن پلاکاردهای سرخ و شعاری تحت عنوان، "آزادی برابری"، "آپارتاید جنسی لغو باید گردد"، "گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن"، با استقبال و شور و شوق فراوان مردمی که در اطراف تجمع این حرکت را همراهی می کردند، مواجه شدند و فضای پرشوری را بوجود آوردند. برگزاری این حرکت آکسیونی مردم شهر را بوجد آورد و با اشتیاق به آن می پیوستند. شرکت فعالانه جوانان دختر و پسر در این حرکت و پخش قطعنامه روز جهانی زن بسیار چشمگیر با شکوه بود.

گزارش دیگری از سنندج

روز دوشنبه ۱۹ اسفند مراسم دیگری به فراخوان کمیته برگزار کننده ۸ مارس در سنندج برگزار شد. در این مراسم فعالین کارگری و فعالین زنان و دیگر عرصه های اجتماعی، علیرغم فضای ارباب و تهدیدی که توسط نیروهای امنیتی در سطح شهر سنندج ایجاد کرده بودند، مراسم هشت مارس را برگزار کردند. این مراسم در حالی گرامی داشته شد که در روزهای قبل از ۸ مارس، از طرف اداره اطلاعات رژیم به برگزار کنندگان مراسم اطلاع داده بودند تا از برگزاری مراسم جلوگیری کنند. در این مراسم شرکت کنندگان با در دست داشتن پلاکاردهایی در گرامیداشت ۸ مارس، علیه آپارتاید جنسی و برای آزادی فعالین کارگری و زنان، قطعنامه کمیته برگزار کننده ۸ مارس در سنندج توسط یکی از حاضرین قرائت و به تأیید شرکت کنندگان رسید. این قطعنامه در سطح شهر نیز پخش شد. علیرغم حضور لباس شخصی ها در محل، مراسم با شور و هیجان و شعار زنده باد هشت مارس روز جهانی زن پایان رسید.

سقز

روز یکشنبه ۱۸ اسفند فعالین و مدافعین حقوق زن در شهر سقز با پخش تراکت و قطعنامه در بسته های شیرینی روز جهانی زن را گرامی داشتند. سرکوبگران رژیم تلاش کردند تا مانع هرگونه تجمعی برای

گرامیداشت این روز شوند. اما فعالین و خانواده های کارگری علیرغم ممانعت نیروهای اطلاعاتی و انتظامی، تراکت، قطعنامه هشت مارس و شیرینی را در محلات مختلف شهر، بیمارستانها، مدارس، سالنهای ورزشی پخش کردند. سپس خانواده ها در دسته های چند نفری به خارج شهر رفتند و در کنار هم گرامیداشت ۸ مارس را ادامه دادند. همچنین شعارهای "زنده باد کمونیسم کارگری"، "زنده باد ۸ مارس"، توسط فعالین و طرفداران کانال جدید در محلات سنگبران، تپه ملان، آزادی، سعدی، شهناز و کریم آباد نوشته شد.

گزارش دیگری از سقز

صبح امروز یکشنبه ۱۸ اسفند جمعی از فعالین مدافع برابری حقوق زن و مرد در شهر سقز اقدام به پخش فراخوان برای شرکت در مراسم روز جهانی زن در میدان هلو کردند. همزمان با دعوت برای شرکت در مراسمی که قرار بود عصر آروز برگزار شود، زنان و مردان تدارک کننده اقدام به پخش بیانیه اتحادیه آزاد کارگران ایران، قطعنامه فعالان مدافع برابری حقوق زن و مرد در سقز، تاریخچه روز زن و مقاله ای از جوانمیر مرادی در رابطه با همین روز به همراه ۵ قطعه شکلات به نشانه پنج قاره جهان در میان کارکنان بیمارستان تأمین اجتماعی و همه باشگاههای ورزشی زنان شهر سقز کردند. هنگام پخش تراکت و فراخوانها مأموران اطلاعاتی به یکی از زنان که مشغول پخش تراکت بود یورش برده و ضمن ربودن همه تراکتها از دست او، قصد بازداشت او را داشتند اما با اعتراض و مقاومت او مواجه شدند و موفق به دستگیری او نشدند.

به دنبال آگاهی یافتن ادارات اطلاعات و نیروی انتظامی از پخش تراکتها و فراخوان برای برگزاری مراسم در بعد از ظهر، بلافاصله فضای شهر پلیسی شد و تمام خیابانها و کوچه های شهر پر از نیروی انتظامی و اطلاعاتی شد. وضعیت پلیسی شهر باعث شد که

مراسم به طور رسمی برگزار نشود اما در مقابل حضور نیروهای اطلاعاتی و انتظامی، مردم هم وسیعاً بعد از ظهر در خیابانها حضور داشتند و فعالان مدافع برابری حقوق زن و مرد دوباره به پخش تراکتها و قطعنامه روز زن نمودند و بیش از ۱۰۰۰ برگ تراکت و قطعنامه و بیانیه را در شهر پخش کردند.

بنا به خبر دریافتی دو نفر از فعالین برگزاری مراسم روز جهانی زن در شهر سقز بازداشت شده اند اما هنوز مشخص نشده است که افراد بازداشت شده چه کسانی و در کجا بسر می برند.

بوکان

روز یکشنبه ۱۸ اسفند مدافعین حقوق زن در بوکان اقدام به پخش تراکت کردند. در این تلاش پر شور و با توجه به حضور نیروهای انتظامی و سرکوبگر حکومت، هزار نسخه تراکت را از بلوار کردستان تا چهار راه شهرداری، پاساژ سرچشمه امید و بیمارستان قدیم در میان مردم پخش کردند. همزمان با پخش تراکت فعالین این روز به مردم تبریک می گفتند. چندین بار ماموران اطلاعاتی تلاش کردند تا مانع این حرکت شوند اما با سد و مانع مردم روبرو شدند.

کامیاران

روز یکشنبه ۱۹ اسفند، مراسم ۸ مارس روز جهانی زن در شهر کامیاران برگزار شد اما با دخالت نیروی انتظامی مواجه شد. ماموران به بازجویی از شرکت کنندگان در مراسم پرداخته و آنان را به مدت یکساعت به حالت بازداشت نگه داشته و با بستن درب پارک، مانع از ورود افرادی که قصد ورود به مراسم را داشتند شدند. مزدوران رژیم به این هم اکتفا نکرده و تهدید کردند که اگر کسی وارد شود بازداشت خواهد شد و از تمامی شرکت کنندگان آدرس و شماره تلفن هایشان را گرفتند. این مراسم در پارک مولوی کامیاران، از ساعت ۳ الی ۴ به مدت یک ساعت برگزار شد و در این مدت نیروهای انتظامی محل را ترک نکردند. بعد از اتمام مراسم، قطعنامه ای در سطح شهر پخش شد.

نقده

روز یکشنبه ۱۸ مارس برابر با ۸ اسفند مراسم با شکوهی با شرکت جمعی از زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب از شهرهای مهاباد و

نقده در گرامیداشت این روز برگزار شد. این مراسم با یک دقیقه سکوت به یاد جانبختگان راه آزادی و برابری شروع شد و سپس با خواندن شعر در مورد فرودستی و بی حقوقی زنان در مناسبات سرمایه داری، تاریخچه هشت مارس و مبارزات تاکنونی برای احقاق حقوق پایمال شده زنان ادامه پیدا کرد. همچنین یکی از سخنرانان این مراسم با اشاره به سطحی بودن مطالبات و خواستههای فمینیستهای رنگارنگ و غیر رادیکال، تنها راه موثر و کار ساز برای دست یابی به خواستههای انسانی و واقعی زنان را سازماندهی، ایجاد تشکیلات واقعی و مستقل زنان و اتحاد مبارزاتی با سایر جنبشهای اجتماعی و بویژه جنبش طبق کارگر عنوان کرد. این مراسم با خواندن شعر و سخنریهای دیگر در مورد مصائب سرمایه داری و تاثیرات مخرب آن بر زنان ادامه داشت و در پایان مراسم قطعنامه ای با یک مقدمه و ۷ بند به تصویب و تأیید شرکت کنندگان رسید. پس از آن بخش دوم مراسم شروع شد که شامل بحث آزاد و پذیرایی از حاضرین و شادی و رقص و پایکوبی بود و مراسم در فضایی پر از شوق و امید به آینده ای بهتر به پایان رسید.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری به تمامی دست اندرکاران برگزاری ۸ مارس در سنندج سرخ، سقز، بوکان، کامیاران و نقده که در خیابانها، پارک و محلات شهرها به استقبال برگزاری ۸ مارس رفتند صمیمانه درود می فرستد و دست تک تک این عزیزان را بگرمی می فشارد. برگزار مراسم ۸ مارس و صدور قطعنامه های رادیکال، بار دیگر نشان داد که فعالین دفاع از حقوق زن در جنبش سوسیالیستی با قدرت به حرکت خود ادامه میدهند. مردم سنندج، سقز، بوکان، کامیاران و نقده و دیگر شهرهای کردستان که در این مراسم شرکت داشتند، یک بار دیگر نشان دادند در مقابل قلدری این حکومت ضد زن و نیروهای سرکوبگر آن کوتاه نخواهند آمد. زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن.

کمیته کردستان

حزب کمونیست کارگری ایران

۸ مارس ۲۰۰۹، ۱۸ اسفند ۱۳۸۷

تلفن تماس و شماره حسابهای کمک مالی:

کمک های خود را میتوانید به این حسابها واریز کنید و یا از طریق تماس با واحدها و مسئولین حزب در کشورهای مختلف تماس بگیرید و راهنمایی بخواهید.

شماره حساب ها:

انگلیس:

Account nr. 45477981
Sort code: 60-24-23
Account holder: WPI
Branch: wood green
Bank: Nat West

سوئد:

پست جیرو 639 60 60-3
صاحب حساب IKK

آلمان:

Rosa Mai
Konto.Nr.: 583657502
Bankleitzahl: 37010050
Post Bank

اگر از ایران ارسال میکنید: میتوانید از طریق دوستانتان در خارج به حساب های فوق واریز کنید، و یا با شماره تلفن ۰۰۴۴۷۷۷۹۸۹۸۹۶۸ تماس بگیرید تا راه های دیگر را به شما معرفی کنیم. تقاضا میکنیم در همه موارد میزان و مشخصات مبلغ واریز شده و اسمی که باید اعلام شود را به ما اطلاع دهید.

سوسیالیسم با خیز!

برای رفع تبعیض

قطعه نامه روز جهانی زن - سندج

با تظاهرات زنان کارگر شیکاگو آمریکا در سال ۱۸۵۷ که در اعتراض به افزایش دستمزد و کاهش ساعات کار به خیابانها آمدند، عملاً جنبش برابری طلبانه زنان علیه بهره کشی و استثمار که به انحاء مختلف از زنان صورت می گرفت در سطح وسیعی شکل گرفت که در نهایت به نام گذاری روز ۸ مارس به عنوان روز جهانی زن از سوی دبیر خانه بین المللی زنان انترناسیونال دوم انجامید. نظام سرمایه داری در جهت بازتولید بهره کشی از انسانها سعی بر آن دارد که زنان را همواره در موقعیت فرودستی نسبت به مردان حفظ کند تا با استعمار بیشتر نیمه از انسانها راه را برای انباشت بیشتر

سرمایه هموار کند. اما امروز به یمن مبارزات روز افزون انسانهای آزادیخواه و برابری طلب علیه آپارتاید جنسی، ۸ مارس به نمادی از تغییر بدل گردیده است. هر سال روز ۸ مارس زنان و مردان برابری طلب به خیابانها می آیند و فریاد سرنگونی آپارتاید گران جنسیتی را سر می دهند. ما نیز هم جهت و هم افق با این اعتراضات جهانی، ضمن همبستگی با تمامی انسانهای آزادیخواه و برابری طلب جهان، یکصدا فریاد بر می آوریم که جهان دیگری ممکن است. جهانی عاری از فقر و نابرابری، جهانی بر پایه آزادی و برابری...

برای رفع تمامی اشکال تبعیض علیه زنان اعلام می داریم:

- ۱- ما هر گونه آپارتاید جنسی را قویا محکوم می کنیم.
- ۲- ما خواهان رفع تبعیض در تمامی شئون زندگی اعم از سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بین زنان و مردان هستیم.
- ۳- قانون برای مرد و زن باید بصورت یکسان و بدون تبعیض باشد. مانند حضانت، طلاق و ...
- ۴- آزادی انتخاب و اختیار عمل از پایه ای ترین حقوق انسانهاست. می بایستی تمامی افراد جامعه از حق آزادی پوشش، آزادی بیان، حق مسافرت، تحصیل، انتخاب شغل،

انتخاب همسر و ... به صورت برابر برخوردار باشند.

- ۵- ما قویا طرح تفکیک جنسیتی دانشگاه را محکوم نموده و خواستار لغو فوری تفکیک جنسیتی در اماکن و اجتماعات هستیم.
- ۶- فرهنگ مردسالار پدیده ای ضد بشری است و تبعات ناشی از آن از جمله قتلهای ناموسی، اعدام و سنگسار و ... جنایت محسوب گشته و مسبب آن باید محاکمه و مجازات شوند.
- ۷- ایجاد امنیت شغلی و رفع کامل تبعیض بین زنان و مردان کارگر در تمامی سطوح شغلی مانند تعیین دستمزد برابر.
- ۸- زنان خانه دار، کارگر بیکار محسوب می شوند، ما خواستار تامین اجتماعی کامل، شامل بیمه بیکاری و برخورداری از حقوق و

مزایای برابر برای کلیه زنان خانه دار هستیم.

- ۹- همسران و کودکان کارگران در شرایط غیر انسانی که به آنها تحمیل شده به شدت رنج می برند، ما از اعتراض و مبارزه کارگران و خانواده هایشان برای گرفتن حقوق معوقه، افزایش حقوق به نسبت تورم و رفاه خانواده های کارگری و تامین بیک زندگی انسانی و مرفه حمایت می کنیم.
- ۱۰- ما تهدید، بازداشت و صدور احکام قضایی علیه فعالین اجتماعی بخصوص فعالین جنبش زنان را محکوم نموده و خواستار رفع هر گونه تهدید و بازداشت و لغو کلیه احکام علیه فعالین اجتماعی هستیم.*

قطعه نامه ۸ مارس که در مراسم کامیاران پخش شد

روز جهانی زن، روز دفاع از حقوق زنان در سراسر دنیا است. در این روز میلیونها انسان آزادی خواه و مدافع حقوق برابر انسان اقدام به برپایی مراسم و تظاهرات می کنند و در مارش بین المللی ضمن گرامیداشت خاطره زنان کارگر و آزادیخواهی که سال ۱۸۵۷ در دفاع از حقوق انسانی خود توسط پلیس آمریکا در شهر نیویورک کشته شدند، و همچنین جشن دست آوردهای زنان در سراسر جهان، خواهان اعاده حقوق پایمال شده نیمی از انسانهای جوامع سنتی و عقب مانده هستند که به جرم زن بودن حقوقشان به رسمیت شناخته نمی شود. دست آوردهای تاکنونی این مبارزه بزرگ جهانی آنها هستند که زنان در اروپا و کشورهای غربی از موقعیتی کاملاً فرو دست و درجه

دوم، در سطحی چشمگیر به موقعیتی نزدیک به موقعیت مردان جامعه ارتقا یافته اند. این تغییر کیفی در موقعیت زنان آن جوامع از اوایل قرن بیستم در نتیجه مبارزات سخت و خونین جنبش زنان به ثمر رسید. در اوایل قرن بیست بود که زنان از حق رای برخوردار شدند و در تداوم آن مبارزات به حق برابری سیاسی، اجتماعی و اقتصادی از قبیل حق انتخاب همسر و طلاق، سرپرستی از فرزند، داشتن کار و بیمه های اجتماعی، آزادی پوشش، رفع تبعیض جنسیتی و غیره دست یافتند. هرچند حقوق دست یافته مذکور هنوز تا رسیدن به حقوق کامل انسانی بخش عظیم زنان، یعنی زنان طبقه کارگر در کنار هم طبقه ایهای مردشان (لغو بهره کشی

و استثمار اکثریت عظیم زنان و مردان کارگر توسط اقلیتی سرمایه دار) فاصله هست، اما موفقیتهای تا همین جا هم که به یمن مبارزات سخت انسانهای آزادی خواه و برابری طلب در مقابل دولت های مدافع نظام طبقاتی و نابرابری انسانها میسر گشته خود ارزشمند و قابل دفاع و حراست می باشند.

اما در قرن بیست و یک با وجود تشییع حقوق ذکر شده در بسیاری از کشورهای دنیا، در ایران زنان به هیچیک از حقوق برشمرده شده نرسیده اند و هنوز به مثابه انسانهای درجه دوم جامعه به حساب می آیند. از ابتدائی ترین حقوق مانند انتخاب همسر یا حق طلاق محرومند، حق حضانت (سرپرستی از فرزند)

ندارند، باید خانه دار بمانند و از هر گونه بیمه اجتماعی محروم باشند و در صورت شاغل شدن از حقوق کمتری نسبت به مردان برخوردار باشند، آزادی پوشش به دلخواه خود و همچنین حق تنهایی به مسافرت رفتن را ندارند.

این شرایط تبعیض آمیز برای انسانهایی که در قرن بیست و یک زندگی می کنند تحقیر آمیز و غیرقابل تحمل هستند، از این رو ما زنان و مردان مدافع برابری حقوق زن و مرد در ایران، حقوق فوری زنان را به شرح زیر اعلام می داریم:

- ۱- برخورداری از حق برابری کامل با مردان در تمام شئون زندگی و لغو هر گونه قانون تبعیض آمیز علیه زنان

- ۲- آزادی پوشش به دلخواه خود و لغو قانون حجاب اجباری
- ۳- ممنوعیت جداسازی زن و مرد در مراکز کار و محیطهای عمومی
- ۴- ممنوعیت اعدام و سنگسار
- ۵- آزادی انتخاب همسر و داشتن حق طلاق
- ۶- برخورداری از حق سرپرستی از فرزند
- ۷- برخورداری از حق اشتغال یا بیمه بیکاری
- ۸- حذف محدودیتهای شغلی برای زنان (محدود ساختن زنان به اشتغال در کارهای خاص)
- گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن
- فعالین حقوق برابری زن و مرد

در ۱۶ جمع کوچک و بزرگ روز جهانی زن گرامی داشته شد

گزارش یکی از خبرنگاران کانال جدید در مورد هشت مارس

در برخی از محیطهای کار و از جمله در پتروشیمی های جنوب کشور، دستداران کانال جدید به مناسبت روز ۸ مارس روز جهانی زن به همکاران زن خودشان تبریک گفته و در رابطه با این روز مهم توضیحاتی به همکاران خود میدادند.

تعداد زیاد در میان دستداران کانال جدید رد و بدل شد. برخی از دوستان از ارسال بیش از ۸۰ پیام خبر داده اند. برخی از همکاران با پخش شیرینی به مناسبت روز ۸ مارس و دادن گل به همکاران زن این روز را جشن گرفته اند.

به استقبال این روز رفت. روی این تراکت نوشته شده است: زنده باد کانال جدید، گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن.

در شهر ماهشهر در روز ۸ مارس دستداران کانال جدید در دو پارک دور هم جمع شدند و با پخش شیرینی و بحث حول روز جهانی زن، این روز را جشن گرفتند. تعداد تجمع کنندگان در یکی از این پارکها به

نسبت به سال گذشته بیش از پیش متفاوت و پر شور بود که ریشه آن در پیشرویهای جنبش سرنگونی طلبی مردم و در کنار آن، بدون شک نقش تعیین کننده تلویزیون کانال جدید است.

علاوه بر این گزارش مجموعاً ۱۵ گزارش دیگر از جمع های کوچک و بزرگ از ده تا سی و چهل نفر به کانال جدید گزارش شده است. بی شک این گزارشات گوشه کوچکی از تحرک وسیعی است که امسال در نقاط مختلف کشور در جریان بود.

از جمله کارهایی که شد این بود که پیامهای کوتاه (با موبایل) تبریک روز ۸ مارس به

یکی از دستداران کانال جدید از دو روز مانده به ۸ مارس با جیباندن تراکتهای کوچک در محلهای مختلف

گزارشی از برگزاری روز جهانی زن در ۲۰ شهر اروپا، آمریکای شمالی، استرالیا و ژاپن رژیم ضد زن جمهوری اسلامی باید برود!

ژاپن- توکیو- به فراخوان "کلپ سراسری زنان ژاپن" در روز ۷ مارس مراسم و راهپیمایی روز جهانی زن در منطقه مرکزی توکیو "یکه بوکورو" برگزار شد. در مراسم حدود ۳۰۰ نفر شرکت داشتند و جمال صابری کادر حزب کمونیست کارگری ایران یکی از سخنرانان بودی سخنرانی خود را با تبریک روز جهانی زن آغاز کرد. جمال صابری جنبه های گوناگون بی حقوقی زنان در ایران را برای حضار برشمرد و به افشای سیاستها و عملکرد زن ستیزانه جمهوری اسلامی پرداختی گفت که مبارزه زنان در سی سال گذشته بی وقفه ادامه داشته است.

در این جلسه علاوه بر عکسهای از تهاجم وحشیانه جمهوری اسلامی به زنان، شعارهای "نه به حجاب"، "نه به آپارتاید جنسی"، "نه به شلاق و سنگسار"، "حجاب زندان زنان است" نیز به نمایش درآمد. شرکت کنندگان با دیدن این تصاویر و شعارها ضمن ابراز نفرت و انزجار نسبت به جمهوری اسلامی حمایت خود از مبارزات زنان ایران را اعلام می کردند.

پس از پایان این مراسم یک راهپیمایی نیز برگزار شد. شعار "نه به آپارتاید جنسی در ایران" که از پشت بلندگو با صدایی بلند مطرح می شد بارها از سوی راهپیمایان تکرار گردید. "کارگران اتحاد اتحاد"، "اعتصاب و انقلاب تنها راه نجات کارگران" و شعارهای انقلابی دیگر از جمله شعارهای این تظاهرات بود.

سوئد- استکهلم- روز شنبه ۷ مارس مراسم بزرگداشت روز جهانی زن در سالن فولکت هوس در اورشتا ساعت ۷ شب، با خوش آمد گویی آذر پویا عضو کمیته سوئد حزب کمونیست کارگری ایران شروع شد.

اما نتوانست. آنچه اتفاق افتاد عکس آنچیزی است که حکومت انتظار داشت و آن تحمیل ۸ مارس به عنوان روز زن به حکومت اسلامی بود. امروز در ایران ۸ مارس به صورت علنی و مقابل چشم حکومت برگزار میشود.

سیما بهاری در بخش دیگری از صحبت هایش گفت: "امروز اعتراضی از جانب زنان در جامعه سیاسی است و جنبه ضد حکومتی و ضد اسلامی دارد." وی در پایان به شرکت کنندگان در مراسم فراخوان داد که برای تقویت برابری طلبی صف حزب کمونیست کارگری را تقویت کنند.

این مراسم با اجرای برنامه هنری، رقص، آواز و نواختن پیانو و جشن و پایکوبی تا پاسی از شب ادامه یافت. برای روز ۸ مارس در یکی از میدانهای اصلی شهر استکهلم به نام "سودر مالم" از طرف کمیته برگزار کننده ۸ مارس، مرکب از احزاب، انجمنهای سوئدی و همچنین احزاب و انجمنهای مهاجر مقیم سوئد، فراخوان برای برگزاری تظاهرات داده شده بود. تظاهرات از ساعت ۴ بعد از ظهر شروع شد. اما فعالین حزب و سازمان علیه تبعیض از ساعت ۲ بعد از ظهر در محل حاضر شده و با برپایی میزهای اطلاع رسانی و کتاب و نمایشگاه عکس

تبلیغات خود را علیه حکومت اسلامی آپارتاید جنسی در ایران آغاز کردند. پخش اطلاعیه به زبان سوئدی، شعارهای ۸ مارس، شعار سرنگون باد آپارتاید جنسی و باندرولهای سرخ ۸ مارس، میدان را به تب و تاب آورد. استقبال مردم از این غرفه، همگی را به وجد آورده بود. پخش اطلاعیه و گفتگو با مردم درباره وضعیت زنان ایران، خواسته ها و مبارزات آنان، تا دقایقی قبل از تظاهرات ادامه داشت. تظاهرات امسال بیش از هر سال مورد استقبال مردم قرار گرفته بود. ما با صفوف فشرده و با حمل باندرولهای سرخ و پلاکاردها و آفیش های رنگی ۸ مارس که شعاری در محکومیت جمهوری اسلامی به عنوان یک حکومت آپارتاید جنسی را در بر داشت، تظاهرات را آغاز کردیم. در طول مسیر راهپیمایی مردم با شور

شوق شعارهای زنده باد هشت مارس، آزادی و برابری، نه به مذهب، نه به آپارتاید جنسی را با صدای بلند تکرار می کردند.

سوئد- مالمو- روز ۸ مارس مراسم روز جهانی زن در شهر مالمو در سالن فرهنگی "شیسسه بری" برگزار شد. مراسم توسط سازمانها و انجمن های مختلفی و از جمله کمیته دفاع از حقوق زنان ایران فراخوان داده شده بود. در این مراسم که چندین ساعت بطول انجامید مجموعاً حدود ۴۰۰ نفر شرکت داشتند. مراسم شامل سخنرانی های مختلف و موزیک و رقص و شادمانی بود. فریاده آرمان در این مراسم به ایراد سخنرانی تحت عنوان "جنبش زنان ایران در راس جنبش آزادی خواهی و علیه تبعیض در خاور میانه" پرداخت.

در این مراسم پیامی خطاب به زنان ایران به زبان سوئدی و فارسی خوانده شد. متن این پیام چنین است: "ما برگزار کنندگان این مراسم همبستگی خود را با جنبش برابری طلبانه و علیه تبعیض زنان ایران اعلام می کنیم. ما برای تلاش و مبارزه خستگی ناپذیر زنان ایران در مقابل رژیم تبعیض جنسی و ضد زن جمهوری اسلامی، بیشترین موفقیت ها را آرزو می کنیم.

ما خواهان آزادی کلیه فعالین جنبش زنان در ایران هستیم. ما خواهان لغو حکم اعدام کبری رحمانپور و آزادی او می باشیم. کبری رحمانپور و شهلا جاهد باید به آغوش خانواده خود باز گردند. در قسمت دیگری از مراسم سینا شهبازی چند ترانه از جمله ترانه علیه سنگسار خود را اجرا کرد. نمایش اسلاید شویی از مبارزات زنان در ایران نیز بخشی از این مراسم بود.

سوئیس- زوریخ- روز یکشنبه ۸ مارس بمناسبت روز جهانی زن مراسمی از سوی تشکیلات خارج از کشور حزب کمونیست کارگری ایران واحد سوئیس وهمبستگی- فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی واحد سوئیس در یکی از سالن های آمفی تئاتر شهر زوریخ برگزار شد.

این مراسم از ساعت ۱۲ شروع شد و تا ساعت ۱۷ ادامه یافت. در این مراسم بیش از ۱۰۰ نفر شرکت داشتند. مراسم با اعلام یک دقیقه سکوت به احترام یکی از دانشجویان فعال سیاسی که در بیدادگاههای رژیم اسلامی جان داد، آغاز شد. مینا احدی یکی از سخنرانان این مراسم بود که به دو زبان آلمانی و فارسی به ایراد سخنرانی پرداخت و پرده از جنایت رژیم ضد زن جمهوری اسلامی برداشت. سخنرانی وی به دفعات از سوی حضار مورد تشویق قرار گرفت.

یکی از برنامه های این مراسم نمایش اسلاید شویی در باره جنایات جمهوری اسلامی علیه زنان و مبارزات زنان علیه رژیم اسلامی بود. در این مراسم احمد مام محمدی، سونیا پور میرزاجانی، مریم مهدوی و اشکان اسلام دوست در باره موقعیت زنان تحت حاکمیت رژیم اسلامی و همچنین اعتراضات مردمی علیه رژیم مطالبی را مطرح کردند.

اجرای موسیقی زنده بخش دیگر مراسم بود. پس از صرف غذا و استراحت، با اهدای گل به مینا احدی و زنان حاضر در مراسم آن آنها تقدیر شد. در بخش پایانی پرسش و پاسخ حضار با مینا احدی برگزار گردید. این مراسم با قرائت پیام حمید تقوایی دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران به مناسبت هشتم مارس توسط شهرام قدیرلی پایان گرفت.

سوئد- هلسینگبوری- روز یکشنبه ۸ مارس به دعوت غریبه حسینی از کادر های حزب کمونیست کارگری ایران و فعال سازمان علیه تبعیض مراسمی در بزرگداشت روز جهانی زن در شهر هلسینگبوری برگزار شد.

در این مراسم ابتدا غریبه حسینی سخنرانی کرد. او در سخنرانی خود درباره وضعیت زنان در ایران و جنایات رژیم جمهوری اسلامی صحبت کرد. سخنان وی کیفرخواست زنان و مردم آزادیخواه ایران علیه رژیم ضد زن جمهوری اسلامی بود. غریبه حسینی سپس از مبارزات زنان و

از صفحه ۱۴ گزارشی از برگزاری روز...

جنبش عظیم آزادی و برابری بر علیه حکومت اسلامی سخن گفت. از سخنرانان دیگر این مراسم آنا ماریا گوستاوسون از فعالین حزب محیط زیست و دلکش از فعالین حقوق زنان عراقی بودند. این مراسم با استقبال فراوان برگزار شد و بیش از صد پنجاه نفر در آن شرکت داشتند.

در این مراسم خبرنگاران دو روزنامه HD و City حضور داشته و با غریبه حسینی درباره وضعیت زنان در ایران مصاحبه کردند. گزارشی از این مراسم و سخنان غریبه حسینی روز دوشنبه در این دو روزنامه منتشر شد.

پس از این مراسم پیام‌ها و ای میل‌های متعددی برای غریبه حسینی ارسال شد که در آن از وی بخاطر برگزاری این مراسم تشکر و قدردانی شده است.

کانادا - تورنتو - روز شنبه ۷ مارس، بمناسبت روز جهانی زن مراسم و تظاهرات بزرگی با شرکت صدها نفر در تورنتو کانادا برگزار شد. این مراسم ابتدا با تجمع مردم در دانشگاه تورنتو شروع شد و سپس با راهپیمایی در خیابانهای تورنتو و سرانجام بطرف دانشگاه رایرسون ادامه یافت. فعالین حزب کمونیست کارگری ایران و حزب کمونیست کارگری چپ عراق و سازمان علیه تبعیض در کل این مراسم حضور فعال و چشمگیری داشتند و فعالیت آنان در دفاع از آزادی زن و علیه ستمکشی زنان توجه و حمایت مردم

از ساعت صبح در مقابل در ورود به سالن دانشگاه برپا شده بود توجه زیادی بخود جلب کرد و مورد استقبال وسیع مردم و در عین حال مخالفت تعدادی از اسلامپون و طرفداران نسبیست فرهنگی قرار گرفت. فعالین حزب درباره اعمال بیحقوقی شدید به زنان همچنین مبارزه و اعتراض وسیع زنان و مردم آزادخواه علیه جمهوری اسلامی که هر روز در جریان است با مردم حرف میزدند و آنان را به اعتراض به حکومت ضد زن جمهوری اسلامی تشویق میکردند.

همچنین در مسیر راهپیمایی فعالین حزب و سازمان علیه تبعیض حدود هزار و پانصد نسخه از نشریه و اطلاعیه‌های حزب و علیه تبعیض را پخش کردند. "نه به تبعیض"، "نه به حجاب"، "نه به آپارتاید جنسی" و "نه به رژیم آپارتاید جنسی در ایران" و در غرب و شرق دست مذهب از حقوق زنان کوتاه، از جمله شعارهایی بود که از جانب فعالین و کادرهای حزب در طول مسیر سر داده شد و در کنار پلاکاردهای حزب توجه مردم و خبرنگاران را به خود جلب کرد.

در کنار استقبال مردم از فعالیت و میزکتاب و پوسترهایی که علیه حجاب و بیحقوقی زنان بود و در مقابل ورود به سالن تجمع قرار داشت، تعدادی از اسلامپون و طرفداران نسبیست فرهنگی عکس العمل نشان دادند و میخواستند به بهانه "احترام به فرهنگهای مختلف" از نمایش این ماتریال و فعالیت

جنبش ارتجاعی اسلام سیاسی در اشکال مختلفی آزادی و حقوق زنان را لگدمال کرده است و حجاب یک فاکتور اصلی برای تحمیل بیحقوقیهای وسیعی است که رژیم اسلامی از آن سود میجوید، و بر افشاکاری علیه ستمکشی زن و مبارزه علیه جمهوری اسلامی و برای رهایی زنان قاطعانه تاکید کردند. این بحثها با استقبال و حمایت و کف زدنهای حاضرین همراه بود و در نهایت مخالفین مذکور که به بهانه احترام به فرهنگهای دیگر قصد جلوگیری از تبلیغ و افشاکاری علیه اسلام سیاسی را داشتند مجبور به عقب نشینی شدند و کادرهای حزب به فعالیت خود ادامه دادند. حضور کادرهای حزب توجه زیادی نسبت به ستمکشی زنان در ایران و مبارزه برای آزادی زن و علیه رژیم اسلامی را بخود جلب کرد.

آلمان - کلن - روز شنبه ۷ مارس به مناسبت روز جهانی زن در مرکز شهر کلن تظاهرات با شکوهی به دعوت حزب کمونیست کارگری ایران،

پرداخت. مینا احدی مثل همیشه جنبش اسلام سیاسی و رژیم جمهوری اسلامی را مورد حمله شدید قرار داد و مامشات و سازش با چنین جنبشی را محکوم کرد. سخنرانی وی با استقبال حاضرین و مردم رهگذر و کف زدنهای مداوم آنها روبرو شد. در این تظاهرات هارتموت کراوس سردبیر نشریه هیستریکروند، در ویدیو فرنیوسنده و منتقد اسلام نیز سخنرانی کردند. سه نفر از زنان شرکت کننده با پوشیدن بورقع به طور سمبولیکی اعتراض خود به این سمبل اسلامی را نشان دادند و با شعارهایی که به خود آویز کرده بودند توجه مردم را به خود جلب کردند. خبرنگار رادیو فردا در محل تظاهرات بود و با مینا احدی مصاحبه کرد.

نروژ - اسلو - روز شنبه ۷ مارس به مدت ۳ ساعت از ساعت ۱۳ تا ۱۶ یک میز اطلاع رسانی به مناسبت روز جهانی زن در یکی از میادین مرکزی شهر اسلو، ستورترهوه، در

سازمان علیه تبعیض و برخی گروههای آلمانی مدافع حقوق زن برگزار شد. در این تظاهرات بیش از ۱۰۰ نفر شرکت داشتند. این تظاهرات در یکی از مناطق پررفت و آمد شهر برگزار شد و مردم وسیعاً با تظاهر کنندگان ابراز سمپاتی می کردند.

در محل تظاهرات پلاکارتهای متعددی به زبانهای آلمانیو فارسیدرارتباط با مناسبت ۸ مارس دیده می شد. بر روی یکی از بنرها به فارسی نوشته شده: دست مذهب از زندگی زنان کوتاه! در این میتینگ چندین سخنرانی پر شور ایراد شد که یکی از آنها سخنرانی مینا احدی بود که در دو نوبت به ایراد سخنرانی

هوای سرد و زیر بارش برف برگزار شد. در این میز پلاکارتهایی مبنی بر محکومیت آپارتاید جنسی و حجاب اسلامی و پوسترهایی درارتباط با توحش رژیم اسلامی و مبارزات زنان به نمایش گذاشته شد و مورد استقبال عابرین قرار گرفت.

از سوی دیگر روز ۸ مارس مراسم باشکوهی بمناسبت روز جهانی زن با شرکت جمعیت کثیری از زنان و مردان مدافع حقوق زن و سازمانها و جریانات مختلف در مرکز شهر اسلو برگزار شد. فعالین حزب در نروژ با پلاکاردهایی مبنی بر محکومیت آپارتاید جنسی در ایران و با خواستهای مبنی بر ممنوعیت حجاب اسلامی در محیط کار و

مدارس، و ممنوعیت حجاب برای کودکان زیر شانزده سال، همچنین با پوسترهایی در افشای جنایات حاکمیت اسلامی در ایران در این مراسم حضور داشتند، غرفه اطلاعاتی حزب کمونیست کارگری مورد بازدید بخش وسیع شرکت کنندگان قرار گرفت. در این میان یک گروه از زنان محجبه به غرفه ما مراجعه کردند و سعی در ایجاد کار شکنی داشتند که با عکس العمل ما و مردمی که از خواستههای انسانی ما دفاع می کردند، روبرو شدند.

یکی از چهره های شناخته شده حقوق زنان بنام سارا راسموسن پس از سخنرانی پرشورش اقدام به آتش زدن مقنعه ای که به سر داشت کرد اما بدلیل اینکه اسلامی ها مدام از طبقه بالا گلوله های بزرگ برف را بروی سر وی می انداختند موفق به اینکار نشد. در این اثنا ناصر احمدی از فعالین حزب به کمک این زن شجاع شتافت و تا لحظه شعله ور شدن و سوختن کامل روسری، سارا را همراهی کرد. مراسم به آتش کشیدن روسری با حمایت و تشویق وسیع شرکت کنندگان روبرو شد. اسلامی ها که از به آتش کشیدن روسری سرشکسته شده بودند به قصد پاره کردن پلاکاردها و پوسترهایی حزب به غرفه حزب حمله ور شدند. مردم حاضر در صحنه نیز درمقابل این حمله وحشیانه، در عقب راندن آنها از فعالین حزب دفاع کردند و تو دهنی محکمی به اسلامی زدند. چند

کانال تلویزیونی نروژ، TV2 و NRK و همچنین چندین رسانه خبری دیگر در این رابطه با صبری امیر حسینی فعال حزب مصاحبه کردند. در این مراسم صدها نسخه از اعلامیه هایحزب و علیه تبعیض و همچنین جزوه هایبدر افشای جنایات رژیم اسلامی در میان حاضرین توزیع شد.

سوئد - گوتنبرگ - روز جمعه ۶ مارس به مناسبت روز جهانی زن مراسم با شکوهی در شهر گوتنبرگ سوئد برگزار شد. سالن محل مراسم با پلاکاردهای حزب کمونیست کارگری ایران و علیه تبعیض - سازمان دفاع از حقوق زنان در محکومیت رژیم آپارتاید جنسی در ایران تزئین شده بود. در ابتدا مجریان برنامه نازنین صدیقی و نوید مینائی ضمن خوش

آزادخواه را جلب کرد و عکس العمل مدافعی خجول اسلام سیاسی را موجب شد. میز کتابهای حزب و اسنادی علیه سنگسار و بی حقوقی زنان در ایران و نیز عکسها و پوسترهایی درباره حجاب و تحمیل بیحقوقی به زنان که

کادرهای حزب جلوگیری کنند. کادرهای حزب قاطعانه از حقوق زنان و علیه ستمکشی زن دفاع کردند و با مخالفین درباره جنایات جمهوری اسلامی علیه زنان و مردم ایران حرف زدند. کادرهای حزب تاکید کردند که جمهوری اسلامی بعنوان ستون

از صفحه ۱۵ گزارشی از برگزاری روز...

آمدگویی به حاضرین روز جهانی زن را به آنها تبریک گفتند. سپس بیانیه حزب به این مناسبت قرائت گردید. برنامه با پخش اسلاید شوهایی بسیار زیبا و دیدنی در معرفی جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه زنان در ایران و جهان، ادامه یافت. نمایش یک فیلم مستند نیز از تاریخچه ۸ مارس در جهان و ایران پخش شد که مورد توجه حاضرین قرار گرفت.

حضور مینا احدی روی سن و آغاز سخنرانی او با استقبال پرشکوه حاضرین و کف زدن های مداوم روبرو شد. مینا احدی پس از تبریک روز جهانی زن سخنرانی خود را آغاز کرد. این سخنرانی ادعای نامی بود علیه رژیم ضد زن جمهوری اسلامی و سکوت و بی تفاوتی دولت ها که سیاست سازش و مماشاش با این رژیم را در پیش گرفته اند.

سخنان پرشور مینا احدی بارها با کف زدن های حاضرین قطع شد. مینا احدی با بر شمردن مختصات جنبش آزادی زن به افشای نیروهای ملی اسلامی را که هدفی جز به سازش کشاندن این جنبش و تزیین چهره حکومت اسلامی ندارند، پرداخت. وی در سخنان خود اتحادیه اروپا و دولت های غربی را مورد حمله قرار داد که چشم خود به سنگسار و اعدام و کشتار زنان را می بندند و با خامنه ای و خاتمی و احمدی نژاد دست می دهند و وارد دیالوگ می شوند.

مینا احدی در پایان سخنرانی خود به تمامی زنان و مردان و جوانان آزادیخواه فراخوان داد که در صف حزب و سازمان علیه تبعیض خود را برای تعیین تکلیف نهایی با جمهوری زن ستیز اسلامی متشکل شوند. سخنرانی مینا احدی با کف زدن و تشویق ممتد شرکت کنندگان روبرو شد که به این صورت موافقت خود را با سخنان او نشان داده و از تلاشهایش در دفاع از حقوق زنان و فعالیت های انسان بود، قدردانی کردند.

در پاسخ به فراخوان مینا احدی در این مراسم مبلغ ۲۰۵۰ کرون کمک برای تلویزیون کانال جدید جمع آوری شد. در ادامه مراسم شرکت کنندگان با موزیک زنده به رقص و پایکوبی پرداختند و این مراسم تا پاسی از شب ادامه یافت.

از سوی دیگر بعد از ظهر روز یکشنبه ۸ مارس روز جهانی زن، در مرکز شهر گوتنبرگ سوئد فریادهای مرگ بر جمهوری اسلامی، نه به حجاب، نه به آپارتاید جنسی و آزادی و برابری ظنین انداخت. برقراری یک نمایشگاه عکس از جنایات جمهوری اسلامی، پخش ترانه های شاد و رقص و پایکوبی و نمایش سوزاندن حجاب، گوشه هایی از تظاهرات به مناسبت ۸ مارس بود. این تظاهرات بار دیگر چهره کریه جمهوری اسلامی و جنایات این رژیم بویژه بر علیه زنان را به مردم شهر یادآوری کرد و حمایت و پشتیبانی مردم از تظاهرکنندگان را به همراه داشت.

در این میتینگ باندول های بزرگ با شعار های سرنگون باد رژیم آپارتاید جنسی، زنده باد ۸ مارس، نه به حجاب اسلامی توجه مردم شهر را به خود جلب کرد و صدها نسخه اطلاعاتی های حزب به مناسبت ۸ مارس در بین مردم توزیع شد.

آلمان - فرانکفورت - روز شنبه ۲۸ فوریه، در مرکز شهر فرانکفورت یک تظاهرات با شکوه با حضور حدود ۱۰۰ نفر و سمپاتی مردم رهگذر،

بودند، توجه مردم به این راهپیمایی و شعارهایی که در دست تظاهرکنندگان بود جلب شد. مردم زیادی از خواستها و شعارهای تظاهرکنندگان حمایت می کردند. شعارها از جمله بدین فرار بود: نه به آپارتاید جنسی، نه به حجاب، نه به حکومت آپارتاید جنسی در ایران، زنده باد هشت مارس روز جهانی ...

در طول مسیر راهپیمایی شعارهایی علیه سنگسار، علیه حجاب و قوانین ضد زن اسلامی و علیه آپارتاید جنسی داده می شد. در طول این حرکت چندین بار در مورد جنبش ارتجاعی اسلامی و موقعیت میلیونها زن در ایران و عراق و افغانستان و سایر کشورهای اسلام زده برای حاضرین سخنرانی شد. در سخنرانی ها از بی حقوقی مطلق زنان در این کشورها حرف زده شد و اینکه چگونه در قرن بیست و یکم زنان همچنان سنگسار می شوند. در همان حال از صدها نفری که شاهد این میتینگ بودند، دعوت میشد که بر علیه این رفتار سبعانه اعتراض کنند. همچنین در مورد حضور سازمانهای اسلامی در آلمان و اروپا و همکاری دولتهای غربی و از جمله دولت آلمان با سازمانهای اسلامی و در مورد تحمیل حجاب و یا

ساختن مساجد در آلمان صحبت شد و اعلام گردید که دادن بودجه های کلان به سازمانهای اسلامی، در جهت تحمیل بی حقوقی بیشتر به زنان و دامن زدن به قتلهای ناموسی است و باید با اعتراض عمومی روبرو شود.

بارها سخنرانها با تشویق و ابراز احساسات مردم روبرو میشد. در بخش پایانی این راهپیمایی نماینده سازمان آنتی فاشیست با محکوم کردن جنایات جمهوری اسلامی ایران علیه کارگران و دانشجویان و معلمان و زنان در ایران، سیاست همکاری و مماشاش دولت آلمان با جمهوری اسلامی ایران را نقد کرد و از همگان خواست که از مبارزات گسترده و انسانی و برابری طلبانه زنان و مردم

ایران دفاع کنند.

مینا احدی در سخنرانی خود گفت:

"ما از سه دهه قبل در ایران بر علیه حکومت جنایت اسلامی فعالیت می کنیم. در شرایطی که احزاب و افرادی حجاب را نشانه ادغام در جامعه می دانستند ما در مقابل این امر ایستاده و کفیم حجاب سمبل آپارتاید و جداسازی جنسی و سلول انفرادی زنان است، در عین حال اضافه کردیم که حجاب سمبل اسلامی سیاسی است. ما در مقابل جمهوری اسلامی ایران و اسلام سیاسی ایستاده و سالهای سال است علیه این جریان و دولتها مبارزه می کنیم. در ایران یک جنبش اعتراضی عمیق و گسترده علیه مذهب و اسلام و علیه حکومت اسلامی در جریان است.

دولتهای غربی با روابط و مناسبات حسنه سیاسی و اقتصادی به کمک اسلاميون شتافته و اکنون هم که این جریانات جای پای خود در اروپا را باز میکنند، با آنها همکاری میکنند. ما در این موقعیت نیز پرچم جبهه سوم را بلند کرده و اعلام کرده ایم که علیه میلیناریسم امریکا و علیه اسلام سیاسی، علیه راسیسم و اسلامیسیم، هستیم. جنبش اسلامی، جنبشی فاشیستی در این قرن است و هر کس که ضد فاشیست و یا سازمان مدافع حقوق انسان و حقوق زن است باید در مقابل جنبش اسلامی و این جنایات غیر قابل تصور علیه زنان و مردم بایستد و دست به اعتراض بزند."

مینا احدی در سخنرانی خود سازمانهای آلمانی در قدرت و تعدادی از سازمانهای اپوزیسیون را بدلیل سکوت و یا مماشاش با دولتهای اسلامی و سازمانهای اسلامی و حکومت اسلامی ایران بشدت مورد نقد قرار داد و از مردم دعوت کرد به این دولتها و همچنین به قوانین ضد زن اسلامی اعتراض کنند.

شهنواز مرتب از کادریهای حزب کمونیست کارگری در سخنرانی خود از مبارزات گسترده زنان در ایران بر علیه آپارتاید جنسی و بی حقوقی مطلق زنان، حرف زد و اعلام کرد که باید به یاری زنان و مردم ایران شتافت و با ابراز همبستگی جهانی با این مبارزات و با ایزوله کردن جمهوری اسلامی ایران به این مبارزات یاری رساند.

سیامک مکی یکی دیگر از کادریهای

حزب کمونیست کارگری ایران، متن آلمانی اعلامیه حزب کمونیست کارگری ایران به مناسبت روز جهانی زن را قرائت کرد و سپس مهدی عدالت فام از کادریهای حزب در یک سخنرانی که بارها مورد تشویق قرار گرفت، از تجارب خود در کمک به جوانان و نوجوانان از خانواده های مهاجر و پناهنده و تاثیرات مخرب مساجد در بین جوانان حرف زد و گفت ساختن مساجد جدید در آلمان آنها با کمک های دولتی، سیاستی کاملاً غلط و در جهت جدا کردن مردم است. او گفت، مردم بطور عادی به بهانه های متعدد مذهبی و ناسیونالیستی از هم جدا نگه داشته شده اند، اکنون ساختن مساجد این جداییها را بیشتر کرده و به فضای تشنج بین جوانان دامن میزند. عدالت فام گفت باید برای زندگی انسانی و روابط انسانی و مدرن بدون حضور مذهب و دخالت مذهب در دولت و آموزش پرورش تلاش کرد.

کانادا - ونکوور - بدعوت علیه تبعیض - سازمان دفاع از حقوق زن و واحد حزب کمونیست کارگری در غرب کانادا، عصر روز شنبه ۲۸ فوریه مراسم شاد و پرشوری جهت بزرگداشت روز جهانی زن در ونکوور کانادا برگزار شد.

مراسم با خوش آمدگویی به شرکت کنندگان و اعلام برنامه توسط مهین نریمان - مجری مراسم آغاز و با نمایش فیلم تظاهرات اسفند ۵۷ زنان در تهران ادامه یافت. پس از آن مهین نریمان پیام حمید تقواییلیدر حزب کمونیست کارگری را به سمع حضار رساند.

در بخش بعدی برنامه فهیمه صادقیدر مورد ۳۰ سال مبارزه بیوقفه زنان علیه حکومت جمهوریاسلامیدر ایران سخنرانیکرده و فرازهاییاز این جنگ همچنان جاریرا با شرکت کنندگان این مراسم در میان گذاشت. سخنران بعدی برنامه امل فواد محمد از سازمان آزادیزن در عراق بود. وی در مورد موقعیت جنبش آزادیزن در عراق و مصافهاییکه در آنجا درگیرش هستند و از جمله مبارزه با تحمیل قوانین ضد زن شریعه صحبت کرد. در پایان این بخش میکروفون آزاد نیز در اختیار علاقمندان قرار گرفت.

این مراسم که قریب به ۱۵۰ تن در آن

از صفحه ۱۶ گزارشی از برگزاری روز ...

شرکت داشتند تا ساعتی پس از نیمه شب با رقص و پایکوبی ادامه یافت و در میان شادی و رضایت عمومی پایان رسید.

از سوی دیگر همزمان با ۸ مارس فعالین حزب کمونیست کارگری ایران و علیه تبعیض - سازمان مدافع حقوق زنان بمناسبت روز جهانی زن در مقابل آرت گالری مرکز شهر ونکوور - چادرها و میزهای تبلیغاتی خود را برپا کردند.

در این برنامه که جمعیت مدافعین حقوق زنان نیز شرکت داشتند، پرچمها و پلاکاردهایی که در این رابطه تهیه شده بود همراه با عکسها و پوسترهایی از مبارزات زنان در ایران و نقاط دیگر به نمایش گذاشته شده و مورد توجه عابریین قرار گرفت. تعدادی از اطلاعاتی ها و نشریات مربوط به این برنامه هم پخش شد و فعالین حزب به سوالات مردم پاسخ گفتند. جولیوس فیشر خبرنگار تلویزیون آلترناتیو کارگریم در محل حاضر شده و با تینچند از شرکت کنندگان مصاحبه و از مراسم فیلمبرداری کرد.

بلژیک - بروکسل - روز چهارشنبه ۴ مارس در شهر بروکسل و در محل پارلمان اروپا یک هیئت ده نفره از طرف بخش روابط خارجی پارلمان اروپا متشکل از گئوف هریس رئیس هیئت، کنسیکائو گوتالوس، هلنا هالدورف رومسو از مسئولین روابط خارجی پارلمان اروپا و بخش حقوق بشر پارلمان اروپا، جارمو اویکارین از بخش سیاستگزاری پارلمان اروپا و مسئول روابط خارجی اتحادیه اروپا، کارلو چیکو و آلیدا نادجه مسئولین رابطه با ایران پارلمان اروپا، روزماری اویکیک از کمیته امور خارجه پارلمان اروپا و سه تن از مشاورین روابط خارجی با مینا احدی و مریم نمازی از طرف سازمان علیه تبعیض، کمیته بین المللی علیه اعدام و سنگسار و شورای مرکزی اکس مسلم نشستی برگزار کردند.

در این نشست در ابتدا پس از معرفی افراد حاضر در نشست با مریم نمازی و مینا احدی، در مورد نقض حقوق انسانی در ایران و بطور مفصل در مورد آخرین لیست محکومین به سنگسار و همچنین محکومین به اعدام و وضعیت زنان در ایران و لزوم اعمال فشار شدیدتر علیه حکومت اسلامی ایران صحبت کردند. از جمله

مباحثات این نشست صحبت در مورد سکینه محمدی آشتیانی و هفت محکوم به سنگسار در ایران و اجرای حکم اعدام عبدالله فریور مقدم در روز ۲۱ فوریه امسال، همچنین در مورد فرزاد کمانگر و ضرورت اعتراض فوری اتحادیه اروپا به حکم اعدام وی، در مورد اجرای حکم وحشیانه شلاق به دو فعال کارگری سوسن رازانی و شیوا خیرآبادی، همچنین در رابطه با شهلا جاهد و خطر اجرای حکم اعدام وی بود.

هیئت سازمان علیه تبعیض از حاضرین در این نشست خواست که فوراً به همه احکام اعدام و سنگسار و از جمله احکام اعدام علیه کودکان و نوجوانان اعتراض کنند. معرفی جنبش گسترده و اجتماعی برابری طلبانه زنان در ایران و ضرورت اعتراض رسمی اتحادیه اروپا به رژیم آپارتاید جنسی در ایران از دیگر مباحثات این نشست بود.

نمایندگان بخشهای مختلف روابط خارجه اتحادیه اروپا از ادامه ارتباط با ما استقبال کرده و اعلام کردند که به احکام اعدام و سنگسار اعتراض خواهند کرد و خواستند که هر مورد از اعدام و سنگسار در ایران فوراً به اطلاع آنها برسد که دست به اقدامی بزنند.

ملاقات با آکساندر آوارو از نمایندگان پارلمان اروپا و از حزب لیبرال آلمان بخش دیگری از برنامه مینا احدی و مریم نمازی در پارلمان اروپا بود. در این نشست نیز در مورد آخرین اخبار اعدام و سنگسار در ایران و موقعیت جنبش برابری طلبانه زنان در ایران در آستانه ۸ مارس روز جهانی زن صحبت شد و قرار شد که آکساندر آوارو به احکام اعدام فرزاد کمانگر، شهلا جاهد و سهیلا گوزلی و همچنین به حکم سنگسار سکینه محمدی آشتیانی اعتراض کند. علاوه بر اینها قرار شد در ماههای آینده سه جلسه سخنرانی برای مینا احدی و مریم نمازی در پارلمان اروپا به منظور جمع آوری امضا از نمایندگان پارلمان برای لغو قانون سنگسار در ایران برگزار شود.

در هر دو نشست مینا احدی و مریم نمازی در مورد ضرورت مبارزه علیه رشد اسلام سیاسی و سازمانهای اسلامی در اروپا و ممانعت از نفوذ قوانین ضد

انسانی و ضد زن شریعه در قوانین مدنی کشورهای اروپایی صحبت کردند.

نشست هیئت سازمان علیه تبعیض با دو هیئت از اتحادیه اروپا بخشی از فعالتهای ما در آستانه ۸ مارس روز جهانی زن بود که با هدف اعمال فشار علیه جمهوری اسلامی بعنوان رژیم آپارتاید جنسی و در دفاع از محکومین به اعدام و سنگسار در ایران صورت گرفت.

فنلاند - تامپره - روز شنبه ۷ مارس فعالین حزب کمونیست کارگری اقدام به برپایی چادر و میز اطلاع رسانی در مرکز شهر تامپره کردند. در اطراف چادر عکسهایی از جنایات رژیم اسلامی علیه زنان در ایران به نمایش گذاشته شده بود. مردم دسته دسته برای بازدید عکسها و همچنین دریافت اطلاعاتی و نوشته هایی که به این مناسبت به زبانهای انگلیسی، فنلاندی و فارسی در دسترس بود، مراجعه می کردند و فعالین حزب در مورد وضعیت زنان و اعتراض و مبارزه جنبش برابری طلبانه زنان در ایران علیه حکومت اسلامی، با بازدید کنندگان به گفتگو می پرداختند. همچنین اطلاعاتی های حزب و سازمان علیه تبعیض به مناسبت هشت مارس و همچنین نشریات علیه تبعیض در میان مردم توزیع شد. این برنامه از ساعت ۱۱ صبح الی ۱۶ ادامه داشت.

آلمان - برلین - روز ۷ مارس در برلین نیز از سوی فعالین حزب میز اطلاع رسانی به همراه یک نمایشگاه عکس خیابانی از وضعیت و مبارزه زنان در ایران در یکی از میدانی شهر دایر گردید. مردم با مراجعه به این غرفه، اطلاعاتی های مربوط به روز جهانی زن به چهار زبان فارسی، انگلیسی، آلمانی و ترکی را دریافت می کردند و نفرت و انزجار خود از رژیم ضد زن جمهوری اسلامی را ابراز می داشتند. گفتگو با مردم و افشاگری از جمهوری اسلامی به مدت ۳ ساعت ادامه داشت.

روز ۸ مارس نیز علیرغم باران و سرمای شدید یک راهپیمایی بمناسبت ۸ مارس در برلین صورت گرفت. در این راهپیمایی که از ساعت ۲ تا ۵ بعد از ظهر برگزار شد فرزانه درخشان، کادر حزب کمونیست کارگری ایران، امکان یافت که اطلاعاتی مشترک حزب و سازمان علیه تبعیض را از پشت میکروفون قرائت

کند. حاضرین با تشویق و کف زدنهای متعدد پیام این اطلاعاتی یعنی محکومیت جمهوری اسلامی به دلیل زن ستیزی را مورد تایید قرار دادند.

فرانسه - لیون - روز شنبه ۷ مارس از ساعت ۲ تا ۵ بعد از ظهر فعالین حزب کمونیست کارگری ایران واحد فرانسه اقدام به برپایی گردهمایی و میز اطلاع رسانی در میدان مرکزی شهر لیون کردند.

در اطراف میز پلاکاردها و شعارهایی در ارتباط با بی حقوقی زن بطور کلی و تبعض و آپارتاید جنسی در ایران دیده می شد. مردم زیادی از این میز اطلاع رسانی دیدن کردند و پشتیبانی خود از زنان و مردم ایران را با امضای طومار اعتراضی در محکومیت جمهوری اسلامی ابراز می داشتند. اطلاعاتی روز جهانی زن به زبان فرانسوی به تعداد زیادی در میان حاضرین پخش شد. در ضمن برای ادامه پیشبرد مبارزه علیه جمهوری اسلامی مبلغی کمک مالی نیز جمع آوری شد. چند نفر از کمیتههای فرانسوی در این برنامه مشارکت داشتند. در این همایش کیس فرزاد کمانگر نیز مورد توجه قرار گرفت و مردم رهگذر پتیشن آزادی فوری فرزاد کمانگر را امضا می کردند. قرار است که بمنظور نجات جان فرزاد کمانگر این امضا های جمع آوری شده به سازمان عفو بین الملل در فرانسه ارسال شود. در این برنامه

استرالیا - سیدنی - روز شنبه ۷ مارس راهپیمایی روز جهانی زن از ساعت ۱۱ صبح از محل سالن شهرداری تان هال سیدنی آغاز شد و با راهپیمایی بسمت پارک هایب ادامه پیدا کرد. در جریان این راهپیمایی زنان شعار سر می دادند: " ما چه می خواهیم، حقوق خودمان، ما چه موقع می خواهیم، همین حالا!" فعالین واحد استرالیای حزب کمونیست کارگری ایران در این تظاهرات حضور داشتند و علیه جمهوری اسلامی دست به افشاگری زدند. فعالین حزب با توزیع اطلاعاتی ۸ مارس، بحث و گفتگو با مردم و جمع آوری امضا در محکومیت رژیم اسلامی، مردم را از وضعیت زنان ایران تحت حاکمیت رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی و همچنین مبارزه آنها علیه رژیم مطلع می کردند. از سوی دیگر فعالین حزب تصویر کبری رحمانپور را بدست داشتند که بر روی آن نوشته شده بود: " کبرا باید آزاد شود، کبرا باید زندگی کند و اعدام را در ایران متوقف

کنید!"

آلمان - برمن - روز ۷ مارس گرامی داشت ۸ مارس در شهر برمن برگزار گردید. به این مناسبت از ساعت ۲ تا ۶ بعد از ظهر نمایشگاه عکسی در باره وضعیت زنان ایران و زن آزاری جمهوری اسلامی برگزار شد. از ساعت ۶ نیز یک جلسه سخنرانی برگزار گردید که سخنران آن مهرنوش موسوی بود و به بررسی مکان جنبش برابری طلبی در تحولات سیاسی ایران پرداخت.

سوئد - بوروس - بمناسبت ۸ مارس روز جهانی زن فعالین حزب در یکی از میدانی شهر با برپایی نمایشگاه عکس خیابانی و نصب شعارهایی و باندرولهایی در ارتباط با روز جهانی زن روز را گرمی داشتند و با اهالی شهر در باره وضعیت زنان ایران و مبارزه آنها علیه رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی به گفتگو پرداختند و اعلامیه های ۸ مارس را در میان مردم پخش کردند.

آمریکا - دالاس - روز یکشنبه هشتم مارس به دعوت واحد حزب کمونیست کارگری ایران و سازمان علیه تبعیض در دالاس مراسمی به مناسبت روز جهانی زن در Russell creek park برگزار شد. در این مراسم حدود ۸۰ نفر شرکت داشتند. شراره میرزایی از طرف سازمان علیه تبعیض در مورد روز زن و بکار بردن و عملی کردن شعار آزادی و برابری زن و مرد در خانواده سخنانی ایراد کرد. ستار نوری زاده کادر حزب در مورد روز زن و تاریخچه آن و اهمیت مبارزه علیه آپارتاید جنسی جمهوری اسلامی سخنرانی کرد و از حاضرین خواست برای بزرگداشت روز جهانی زن جمهوری اسلامی به صف حزب بپیوندند. آنگاه چند تن از شرکت کنندگان نظرات خودشان را بیان کردند و مراسم با صرف نهار و رقص و موریک ادامه پیدا کرد. در این مراسم مبلغ ۳۵۰ دلار کمک مالی برای ادامه کار کانال جدید جمع آوری شد.

گزارش تظاهرات با شکوه ۸ مارس در لندن که بر علیه قوانین شریعه صورت گرفت در اطلاعاتی دیگری به آگاهی خواهید رسید.

علیه تبعیض

سازمان دفاع از حقوق زنان

تشکیلات خارج کشور

حزب کمونیست کارگری ایران

مارس ۲۰۰۹

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

۱۰۰۰۰ کارگر لاستیک سازی ایران یاسا ده روز است در اعتصاب به سر میبرند

بنا به گزارش یکی از خبرنگاران کانال جدید، کارگران کارخانه لاستیک سازی ایران یاسا از ده روز قبل در اعتراض به نپرداختن دستمزد و سایر مزایای خود دست به اعتصاب زدند و تا ۱۷ اسفند به مسئولین کارخانه مهلت دادند. کارخانه لاستیک ایران یاسا در جاده شهریار واقع شده و ده هزار کارگر دارد. به کارگران قول داده شد که روز ۱۷ اسفند به

خواست آنها پاسخ داده شود. کارگران اعلام کردند چنانچه روز ۱۷ اسفند دستمزدهای معوقه و عیدی و سایر مزایای خود را دریافت نکنند به اعتراضات خود شدت خواهند داد.

حزب کمونیست کارگری از مبارزه و خواست کارگران لاستیک سازی ایران یاسا قاطعانه پشتیبانی میکند و کارگران را به برگزاری مجمع عمومی و تصمیم جمعی و

مشکلاتشان شدند. در حالیکه کار نی بری از سخت ترین و مشقت بارترین کارهاست اما علیرغم مبارزات مداوم کارگران طی سالهای اخیر هنوز کارشان جزء کارهای سخت و زیان آور بشمار نیورده و همچنین دولت و کارفرما بعد از فصل برداشت، کارگران را اخراج و مجددا در آغاز فصل برداشت آنها را بکار میگیرند.

بنا به خبر مهرداد امیری خبرنگار حزب، جمعی از کارگران نی بر شرکت کشت و صنعت کارون به نمایندگی از طرف ۳۰۰۰ کارگر نی بر این شرکت، به تهران رفته و در ادامه مبارزات خود برای مطالبات بر حقشان صبح امروز شنبه ۱۷ اسفند در مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند و طی نامه ای اعتراضی به رئیس مجلس خواستار حل فوری

علیه فلاکت به میدان بیاید! حداقل دستمزد نباید کمتر از یک میلیون باشد!

جمهوری اسلامی سرانجام پایه دستمزد ناچیز کارگران را ۲۵ درصد افزایش داد و مبلغ ۲۷۴۵۰۰ تومان را بعنوان حداقل دستمزد برای سال تعیین کرد. طی همین سال ۸۷ در اثر گرانی های افسار گسیخته، کارگران به مراتب بیش از ۲۵ درصد از قدرت خرید خود را از دست دادند. در نتیجه این افزایش کذایی، حتی کاهش عملی دستمزد در طول یکسال را نیز جبران نمی کند. چه رسد به اینکه پاسخی به مساله

مزمین دستمزدهای بسیار ناچیز باشد. حداقل دستمزد در حکومت اسلامی سرمایه چندین بار کمتر از هزینه های یک زندگی عادی و حتی سه بار پایین تر از "خط فقر" های بخور و نمیر اعلام شده توسط خود

کارگران نی بر میگویند کار ما از نظر مدت کار شبیه معلمان و کارکنان آموزش و پرورش است و باید در تمام طول سال در استخدام شرکت باشیم اما هرسال ما را اخراج میکنند و برای چندین ماه هیچگونه تسهیلاتی نمیگیریم. کارگران خواهان برخورداری از حق سنوات کاری و استحقاق بیمه سالیانه هستند.

خشم توده های وسیع مردم چنان بالا گرفته است که رژیم را بویژه با توجه به موقعیت شکننده اش بر آن داشت که زعمای قوم گوش احمدی نژادشان را بکشند و سیاست انجماد دستمزدها را کنار بگذارند. اما با افزایش ۲۵ درصدی دستمزدها بطور قطع فقر و فلاکتی بی سابقه تر از همیشه در انتظار جامعه ایران و بویژه طبقه کارگر است. حزب کمونیست کارگری همه بخش های طبقه کارگر در سراسر کشور را فرا میخواند که متحد و یکصدا در مقابله با فلاکت و بویژه برای افزایش دستمزدها به میدان بیایند. حزب کمونیست کارگری از فراخوان تشکیل های کارگری و تومار هزاران نفره آنها که دستمزد یک میلیون را بعنوان اولین گام خود خواسته اند حمایت میکند و بخش های مختلف طبقه کارگر اعم از معلم و کارگر و پرستار و حقوق بگیران زحمتکش را به گسترش

صدها نفر از کارگران نی بر کشت و صنعت کارون شوستر

برای دومین روز متوالی

در مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند

حزب کمونیست کارگری از مطالبات بحق کارگران نی بر کشت و صنعت کارون شوستر قاطعانه حمایت میکند و کلیه کارگران کشت و صنعت و سایر مراکز کارگری را به حمایت فعال از کارگران نی بر فرا میخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۸ اسفند ۱۳۸۷، ۸ مارس ۲۰۰۹

شهرستان شوستر دست زده اند و به تمام مقامات جمهوری اسلامی طی سی سال اخیر بر رفع مشکلاتشان تاکید کرده اند اما تا کنون نتیجه ای نگرفته اند.

حزب کمونیست کارگری از مطالبات بحق کارگران نی بر کشت و صنعت کارون شوستر قاطعانه حمایت میکند و کلیه کارگران کشت و صنعت سایر مراکز کارگری را به حمایت فعال از کارگران نی بر فرا میخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۷ اسفند ۱۳۸۷، ۷ مارس ۲۰۰۹

است تا این تلاش های طبقه کارگر را در سیاست نمایندگی کند و عظیم ترین نیروی اجتماعی را حول آرمانهای رهایی بخش طبقه کارگر گرد آورد. افزایش ناچیز دستمزدهای بخور و نمیر در واقع فراخوان به هر کارگر است تا برای افزایش چند برابر دستمزد و برای دفاع از زندگی به صفوف حزب بپیوندند و فعالانه با همکاران و هم طبقه ای های خود متحد شوند.

زنده باد اتحاد سراسری طبقه کارگر برای افزایش دستمزدها حداقل دستمزد نباید کمتر از یک میلیون تومان باشد!
زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۲ اسفند ۱۳۸۷، ۱۲ مارس ۲۰۰۹

اطلاعیه شماره ۲

بنا به گزارشی که به حزب رسیده است، صدها نفر از کارگران نی بر شرکت کشت و صنعت کارون از ساعت ۱۰ صبح امروز ۱۸ اسفند برای دومین روز متوالی در مقابل مجلس شورای اسلامی دست به تجمع اعتراضی زدند و خواهان حل فوری مشکلات خود شدند. کارگران خواهان برخورداری از حق سنوات کاری و بیمه سالیانه هستند.

اکثر این کارگران از شهرهای الیگودرز و خرم آباد به شهرستان شوستر می آیند و علاوه بر تحمل مشقت بارترین شرایط کار، دور از همسر و فرزندان خود هستند و در کمپ نی بری شهرک بوستان زندگی سختی را سپری میکنند.

کارگران تا کنون به اشکال مختلف منجمله راهپیمایی و تجمع در جلوی دفتر شرکت و فرمانداری

اعتراض و تجمع و اعتصاب برای افزایش دستمزد به حداقل یک میلیون فرامیخواند.

تحمیل این خواست به حکومت آیت الله های میلیاردر و مقابله با فلاکت بی سابقه ای که هرروز ابعاد وسیعتری میابد فقط میتواند ثمره اتحاد و مبارزه سراسری طبقه کارگر و بویژه بخش های موثر طبقه باشد. مبارزه ای که بدون تردید از مبارزه اقتصادی فراتر خواهد رفت. مبارزه ای که ثمرات و نتایج آن فقط به مبارزه طبقه کارگر، که عملا مبارزه ای در دفاع از انسانیت و رفاه و آزادی است، محدود نمی ماند. طبقه کارگر باید خود را برای نبردهای سرنوشت ساز آماده کند و برای نجات خویش و جامعه متحد و متشکل شود. حزب کمونیست کارگری دقیقا برای این تشکیل شده

ملاقات مریم نمازی و مینا احدی با هیئت های از پارلمان اروپا

مریم نمازی در مورد ضرورت مبارزه علیه رشد اسلام سیاسی و سازمانهای اسلامی در اروپا و ممانعت از نفوذ قوانین ضد انسانی و ضد زن شریعه در قوانین مدنی کشورهای اروپایی صحبت کردند. نشست هیئت سازمان علیه تبعیض با دو هیئت از اتحادیه اروپا بخشی از فعالیتهای ما در آستانه ۸ مارس روز جهانی زن بود که با هدف اعمال فشار علیه جمهوری اسلامی بعنوان رژیم آپارتاید جنسی و در دفاع از محکومین به اعدام و سنگسار در ایران صورت گرفت.

علیه تبعیض
سازمان دفاع از حقوق زن
۵ مارس ۲۰۰۹

ملاقات با آلكساندر آلوارو از نمایندگان پارلمان اروپا و از حزب لیبرال آلمان بخش دیگری از برنامه مینا احدی و مریم نمازی در پارلمان اروپا بود. در این نشست نیز در مورد آخرین اخبار اعدام و سنگسار در ایران و موقعیت جنبش برای طلبانه زنان در ایران در آستانه ۸ مارس روز جهانی زن صحبت شد و قرار شد که آلكساندر آلوارو به احکام اعدام فرزند کمانگر، شهلا جاهد و سهیلا گوزلی و همچنین به حکم سنگسار سکینه محمدی آشتیانی اعتراض کند. علاوه بر اینها قرار شد در ماههای آینده سه جلسه سخنرانی برای مینا احدی و مریم نمازی در پارلمان اروپا به منظور جمع آوری امضا از نمایندگان پارلمان برای لغو قانون سنگسار در ایران برگزار شود. در هر دو نشست مینا احدی و

همچنین در رابطه با شهلا جاهد و خطر اجرای حکم اعدام وی بود. هیئت سازمان علیه تبعیض از حاضرین در این نشست خواست که فوراً به همه احکام اعدام و سنگسار و از جمله احکام اعدام علیه کودکان و نوجوانان اعتراض کنند. معرفی جنبش گسترده و اجتماعی برابری طلبانه زنان در ایران و ضرورت اعتراض رسمی اتحادیه اروپا به رژیم آپارتاید جنسی در ایران از دیگر مباحثات این نشست بود. نمایندگان بخشهای مختلف روابط خارجه اتحادیه اروپا از ادامه ارتباط با ما استقبال کرده و اعلام کردند که به احکام اعدام و سنگسار اعتراض خواهند کرد و خواستند که هر مورد از اعدام و سنگسار در ایران فوراً به اطلاع آنها برسد که دست به اقدامی بزنند.

در این نشست در ابتدا پس از معرفی افراد حاضر در نشست با مریم نمازی و مینا احدی، در مورد نقض حقوق انسانی در ایران و بطور مفصل در مورد آخرین لیست محکومین به سنگسار و همچنین محکومین به اعدام و وضعیت زنان در ایران و لزوم اعمال فشار شدیدتر علیه حکومت اسلامی ایران صحبت کردند. از جمله مباحثات این نشست صحبت در مورد سکینه محمدی آشتیانی و هفت محکوم به سنگسار در ایران و اجرای حکم اعدام عبدالله فریور مقدم در روز ۲۱ فوریه امسال، همچنین در مورد فرزند کمانگر و ضرورت اعتراض فوری اتحادیه اروپا به حکم اعدام وی، در مورد اجرای حکم وحشیانه شلاق به دو فعال کارگری سوسن رازانی و شیوا خیرآبادی،

روز چهارشنبه ۴ مارس در شهر بروکسل و در محل پارلمان اروپا یک هیئت ده نفره از طرف بخش روابط خارجی پارلمان اروپا متشکل از گئوف هریس رئیس هیئت، کنسیکائو گوزالوس، هلنا هالدورف رومو از مسئولین روابط خارجی پارلمان اروپا و بخش حقوق بشر پارلمان اروپا، جرمو اویکارین از بخش سیاستگزاری پارلمان اروپا و مسئول روابط خارجی اتحادیه اروپا، کارلو چیکو و آلیدا نادجه مسئولین رابطه با ایران پارلمان اروپا، روزماری اویاکیک از کمیته امور خارجه پارلمان اروپا و سه تن از مشاورین روابط خارجی با مینا احدی و مریم نمازی از طرف سازمان علیه تبعیض، کمیته بین المللی علیه اعدام و سنگسار و شورای مرکزی اکس مسلم نشستی برگزار کردند.

چهارشنبه سوری روز شادی مردم و روز برگرفتن حجاب و در هم شکستن آپارتاید جنسی است

شهر را بدست گرفت و جلوه ای از قدرت خود را به حکومت سیاه مذهبی نشان داد. به خیابان بیائید، حجاب ها را برگزید، به آتش بکشید، برقصد و شادی کنید و بساط جداسازی جنسیتی را به هم بریزید. در محلات و خیابانها و میدانها جمع شوید و ماشین سرکوب این رژیم ضد انسان را فلج کنید. جوانان را تشویق کنید و خود با فرزندان همراه شوید و این روز را به روز شکست حکومت نکبت و غم و عزای اسلامی تبدیل کنید.

زنده باد شادی
مرگ بر حکومت ضد زندگی

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ مارس ۲۰۰۹، ۲۱ اسفند ۱۳۸۷

حکومت است. روز برگرفتن حجاب و به آتش کشیدن آن و در هم شکستن عملی جداسازی جنسیتی و آپارتاید جنسی در ابعاد وسیع و توده ای است. روز عبور میلیونی از خط قرمزهای رژیم است و رژیم توان مقابله با موج وسیع جوانان و توده های مردم را ندارد. چهارشنبه سوری امسال باید وسیعتر و پر قدرت تر به میدان آمد. باید شهر را به کارناوال بزرگ برای خلاصی فرهنگی از رژیم اسلامی تبدیل کرد. باید خیابان و محلات و میدان ها را قرق کرد و

راهنمایی و رانندگی در روز ۲۰ اسفند گفته است که "پلیس با هرگونه عبور از خط قرمز بشدت برخورد می کند. چرا که در این روز رسانه های ضد انقلاب با تحریک مردم و ایجاد موج های سبک روحی، روانی به دنبال برهم زدن نظم عمومی کشور هستند". این بخشی از تلاش سی ساله رژیم برای جلوگیری از شادی مردم و ممانعت از برگزاری چهارشنبه سوری بوده است و همیشه هم شکست خورده است. چهارشنبه سوری، روز شادی و رقص مردم و روز عزای

حکومت مذهبی را در زندگی تحمل نکرده و با آن جنگیده است. رژیم عزا و قبرستانی جمهوری اسلامی، مرگ خود را در شادی و رقص و شکستن آپارتاید جنسی و برگرفتن حجاب می بیند. به همین دلیل چهارشنبه سوری به روز اعتراض سیاسی مردم به رژیم تبدیل شده است. سردار اسماعیل احمدی مقدم، فرمانده نیروی انتظامی رژیم در حاشیه برگزاری همایش سراسری رؤسای پلیس

در حالیکه میلیونها نفر از جوانان و مردم خود را برای شادی در چهارشنبه سوری آماده میکنند، مقامات رژیم عربده میکشند و ارگانهای سرکوب خود را آماده مقابله با مردم میکنند. اما خودشان هم میدانند که با اوضاع بهم ریخته ای که دارند نمیتوانند مانع حرکت وسیع مردم شوند. این روز شادی و نمایش یک فرهنگ انسانی، فرهنگ مردم علیه فرهنگ حکومت است، فرهنگی که هرگز حجاب و آپارتاید جنسی و دخالت مذهب و

در گیشای تهران زنان حجاب برگرفتند و رقصیدند و جوانان شادی کردند

Photo: Ebrahim Noroozi FARS NEWS AGENCY

مرگ بر آپارتاید جنسی!
مرگ بر جمهوری اسلامی

دیدار رئیس جمهور اسلامی با دختر شایسته اسلامی!

در دست مردان در خیابانها و پارک ها پایکوبی کنند دور نیست. زنده باد هشت مارس روز جهانی زن سرنگون باد جمهوری اسلامی زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری زنده باد جمهوری سوسیالیستی حزب کمونیست کارگری ایران ۸ مارس ۲۰۰۹، ۱۸ اسفند ۱۳۸۷

حزب کمونیست کارگری اقدام شجاعانه این دو زن را تحسین میکند و به آنها و جوانان گیشا درود میفرستد. این حرکت ادامه تظاهرات جوانان آریاشهر بود که شعار میدادند "حکومت اسلامی نمیخوایم مانع اذیت و آزار و دستگیری آنها توسط نمیخوایم". روزی که زنان ایران در ابعاد میلیونی حجاب برگرفتند و دست

طبق گزارشی که به حزب رسیده است امروز ساعت ۴ بعدازظهر در محله گیشا در تهران دو زن حجاب را برداشتند و به رقص مشغول شدند و جوانان دور آنها جمع شده و شادی کردند. جوانان زنان را محافظت میکردند تا ماموران جمهوری اسلامی شوند. این برنامه زود به پایان رسید تا از دستگیری زنان جلوگیری شود.

اساس سوسیالیسم انسان است. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

در حاشیه رویدادها

فرشاد حسینی

عمر البشیر در دادگاه بین المللی!

حکم بازداشت عمر البشیر دیکتاتور نسل کش سودانی توسط قضات دادگاه کیفری بین المللی به اتهام جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت در روز ۵ مارس صادر شد. البشیر یکی از دیکتاتورها و جنایتکاران طیف هیولاهای خون ریز اسلامی است که در سال ۱۹۸۹ و در بطن تغییر روابط عملی ابرقدرتها با دول و جریانات بورژوازی محلی با یک کودتای خونین نظامی سر از قدرت سیاسی در شمال آفریقا در میاورد. وی به محض به قدرت رسیدن به سبک و سیاق رهبران رژیم اسلامی بلافاصله تمام احزاب سیاسی را ممنوع، نشریات و مجلس را تعطیل کرده خود را مانند معلم جنایتکارش خمینی، به عنوان رئیس «شورای فرمان انقلابی برای رهایی ملی» منصوب کرد. این شورا تمام قدرت قانون گذاری و اجرایی در سراسر کشور را در اختیار داشت. البشیر، با هدف گرفتن سهم و امتیاز برای جنبش کثیف اسلام سیاسی در

منطقه از فضای ترك خورده موازنه قدرت بین المللی در منطقه استفاده کرده و بلائی جان مردم شد. وی سمت های ریاست جمهوری، نخست وزیری، فرمانده نیروهای مسلح و وزارت دفاع سودان را شخصا در اختیار گرفت. اولین اقدام البشیر جاری کردن اسلام در قوانین سودان بود. او قانون شریعه را اجباری کرده و عملا نسخه حکومت ننگین و جنایتکارانه اسلامی در ایران را در سودان به اجرا گذاشت.

مهمترین جنایت و نسل کشی البشیر در سودان از سال ۲۰۰۲ در دارفور شکل گرفت. جنگ داخلی دارفور، واقع در غرب سودان، در سال ۲۰۰۳ و با اعتراض اکثریت آفریقایی تبار "این منطقه نسبت به آنچه که تبعیض دولت مرکزی به نفع اقلیت "عرب تبار" ساکن دارفور می دانستند آغاز شد و به گفته سازمان ملل متحد، تا کنون به کشته شدن بیش از سیصد هزار نفر، که اکثر آنان از آفریقایی تباران" بوده اند، نابودی

هزاران روستا و آوارگی چند میلیون نفر دیگر منجر شده است. دو سوم از این مقتولین زنان و کودکان خردسال بوده اند. مزدوران حکومتی البشیر در جریان جهاد کثیف خود به بسیاری از زنان تجاوز کرده و کودکان را به وضع فجیعی سر بریده اند. به کمپ ها و اردوگاه پناهندگان بی پناه با شعارهای الله اکبر یورش برده چادرهایشان را آتش زده و از پیر تا کودک خردسال هر کس زنده میماند را زیر تیغ درو می کردند.

البشیر نماینده جنبش اسلام سیاسی در سودان بود. جنبشی که در پس فروپاشی بلوک شرق و بهم خوردن توازن قوای بین المللی در منطقه عروج پیدا کرد و به تاریخ بشریت خون پاشید. البشیر یکی از کثافتتهایی بود که در پس دست بالا پیدا کردن بازار آزاد و طلوع نظم نوین جهانی وارد مدار سیاست در منطقه شد. وی از ابتدای به قدرت رسیدنش تا به حال یکی از متحدین پروپاقرص جمهوری اسلامی بوده و بعنوان شاخه دیگر اسلام سیاسی در شمال آفریقا عمل می کرده است. به لحاظ لجستیکی البشیر پل ارتباط جمهوری اسلامی و حماس و حزب الله بوده و تغذیه کننده تسلیحات نظامی این گروهها از کانال جمهوری اسلامی بوده است.

چین و روسیه نیز از حامیان جدی اقتصادی نظامی البشیر بودند. روسیه در ازای نفت و چین با فروش تسلیحات نظامی البشیر را در اوج جنایاتش حمایت می کردند. در واقع سودان یکی از خریداران مهم سلاح از چین بود. اهمیت این موضوع وقتی برجسته میشود که بلافاصله با صدور حکم بازداشت البشیر واکنش اعتراض آمیز و متحدانه این دولتها علیه حکم دادگاه کیفری بین المللی لاهه را می بینیم. آنچه این دولتها را به حمایت یکی از قصابان جامعه بشری و تظهير نسل کشی های وی ترغیب میکند، برق خیره کننده منافع اقتصادی از یکسو و سهم خواهی در عرصه سیاست بین المللی از سوی دیگر میباشد. محاکمه البشیر اگر ملاحظیات سیاسی امکان دهد میتواند به یک رسوایی و فضاحت بین المللی برای دولتهایی منجر شود که تا دیروز در مقابل جنایات دولت سودان یا سکوت کردند و یا دست این دولت را گرفتند. میتوان در سطح بین المللی بر روی یکی از خونین ترین جنایات بشری یک دهه نورافکن انداخته و دستهای پنهان پشت این نسل کشی را نشان دهد. همان دستهای گاه آشکار، گاه پنهانی که پشت کمر نحیف حکومت جمهوری اسلامی را گرفته اند.

محاکمه هر دیکتاتوری اگر منصفانه و عادلانه و بدون هیچ پرده پوشی و مصلحت اندیشی و رعایت منافع دولتها انجام گیرد

خود میتواند فرجه ای باز کند برای محاکمه بین المللی دیکتاتورهای دیگر. همین دادگاهها باید تحت فشار قرار گیرند تا حکم بازداشت رهبران جمهوری اسلامی را نیز صادر کنند. صدور حکم بازداشت عمر البشیر میتواند راه را برای اعلام جرم قربانیان حکومت اسلامی علیه این حکومت بازتر کند. این يك فرجه جدیدی را برای تمام مخالفین و شاکیمان جمهوری اسلامی باز میکند. باید با تمام قوا خواهان محاکمه فوری سران جمهوری اسلامی شد. رژیمي که با حمام خون صدها هزار نفر (چه کسانیکه اعدام شدند و چه کسانیکه که در جنگ قربانی شدند)، با زندانی و شکنجه صدها هزار نفر با شلاق و سنگسار و دست و پا قطع کردن و چشم درآوردن، جنایت عظیمی را در تاریخ بشری مرتکب شده است. ادله برای به محاکمه کشاندن سران رژیم اسلامی به اندازه کافی موجود میباشد. اگر پای سران جمهوری اسلامی در خارج قطع شود. جمهوری اسلامی در خارج سقوط میکند. و اگر جمهوری اسلامی در خارج سقوط کند، در داخل به مراتب سهل تر به زیر کشیده میشود. رژیمي که سرانش در خارج تحت تعقیب باشند يك رژیم مفلوک و آسیب پذیری خواهد بود که در اولین یورش مردم سقوط خواهد کرد.*

۸ مارس در جمع های کوچک و بزرگ در تهران گرامی داشته شد

طبق گزارشات متعددی که به حزب و کانال جدید رسیده است، روزهای ۷ و ۸ مارس (۱۷ و ۱۸ اسفند) در تهران مراسم هائی در جمع های خانوادگی و دوست و آشنا برگزار شده که در بعضی از آنها دهها نفر شرکت داشتند. در برخی از این مراسم ها که توسط دوستان و جمع های کانال جدید برگزار شده و گزارش آن به ما رسیده است، در مورد هشت مارس و تاریخچه این روز و برنامه های کانال جدید به مناسبت هشت مارس صحبت شده و بعضا با رقص و پایکوبی ساعات شادی را به مناسبت روز جهانی زن سپری کردند.

یادآوری میکنیم که کانال جدید از دو ماه قبل به استقبال هشت مارس رفت و نزدیک به ۴۰ ساعت از برنامه های بخش مستقیم خود را به این موضوع اختصاص داد. در این برنامه ها صدها نفر زن و مرد از نقاط مختلف کشور و همینطور از کشورهای مختلف شرکت کردند، علیه حکومت زن ستیز اسلامی و بی حقوقی و مشقات زنان صحبت کردند، بر آزادی زنان، بر برابری زن و مرد، علیه حجاب و قوانین اسلامی بحث های پرشوری کردند و هشت مارس را تبریک گفتند. هشت مارس در ابعادی بسیار گسترده تر از هر

شعاری بر دیوار دانشگاه صنعتی اصفهان

به علت تراکم مطالب، در این شماره ستون صدای مردم در کانال جدید چاپ نشده است. برای شنیدن صحبت های مردم در کانال جدید به سایت کانال جدید مراجعه کنید:

www.newchannel.tv

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!